فکرمې سندره شوه

ژوند له یې د امن ساز راوړے دے
فکر ته مې اوګورئ سندره شوه

محمدالیاس

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

ketabton.com - The Digital Library

فکر مې سندره شوه

محمد الیاس

ketabton.com - The Digital Library

ټول حقوق دَ شاعر سره خوندي دي

دَ کتاب نوم —— فکر مې سندره شوه
لیکونکے —— محمد الیاس
موبائل —— 03462860464
اي میل —— milyaskhan37@gmail.com
تعلیم —— ماسټر میرینر
پیشه —— جهاز راني
استوګنه —— طوطه کان ملاکنډ
چاپ کال —— ۲۰۲۳
شمېر —— **۵۰۰**
چاپ خانه —— اعراف پرنټرز محله جنګي پېښور
کمپوزر —— رضوان الله مومند
۰۳۴۰-۹۴۹۷۲۸۰
ټائټل —— سجاد روغانے
بیعه —— ۵۰۰ روپۍ

د لیکوال چاپ کتابونه
شورمې د قلم په ژبه راوله
د رڼا رنګونه

د موندلو درک:
❖ طوطه کان ملاکنډ

ketabton.com - The Digital Library

تړون

د ښاغلي رحمت شاه سائل په نوم

محمد الیاس

ketabton.com - The Digital Library

سر لیک

شاعري یوداسي فن دے چې انسان په کښې د معاشرے د اصلاح سره سره د خپل ژونداو چاپیرچل د مختلف حالاتو , واقعاتو, احساساتو, خواهشاتو او جذباتو د ځلا اظهار په دومره اثرناکه او جادوناکه ډول سره کړے وي چې قلم ورته د لیک په ارمان شي۔

دغسې زما قلم هم زما د ژوند د مختلفو حالاتو , واقعاتو خواهشاتو, احساساتو او جذباتو د ظاهرولو او د خپل ضمیر د اواز پورته کولو په لړ کښې د شعورد دریاب نه د لاشعور سمندر ته قدم کوز کړے دے کوم چې ستاسو د وړاندې دے۔

هسې خو ما د دغې سمندریز خیالونو د احساس د ښکاره کولو خپل پوره پوره کوشش کړے دے، خو بیا هم که څۀ کمے کوزے په کښې راغلے وي نو زۀ د هغې بخښنه غواړم، ځکه چې انسان د خپله وسه پورې پړ وي او ما خپل پوره وس کړے دے۔

ketabton.com - The Digital Library

په خپل دغه کتاب کښې ما هغه پخوانۍ د هلکوالۍ غزلې او نظمونه هم چاپ کړي دي کوم چې ما په اولني دوو کتابونو کښې په دې وجه نه وې چاپ کړي چې ګني د اولس د پاره پکښې څه خاص پیغام نشته - خودا ځل چې مې پوره پنځلس شل کاله پس بیا اولوسته نو په دریم کتاب کښې مې د شاملولو فیصله اوکړه ځکه چې ما پکښې د اولس د پاره څه نه څه پیغام اولیدو

زه هیله لرم چې زما دغه زیار به یو خوا د پښتون اولس د فکر ترجماني اوکړي نو بل خوا به د پښتو ادب جولۍ هم څه نه څه فراخه کړي.

پاتې شوه دا خبره چې زما دا کتاب څومره معیاري دے نو په دغه اړه زۀ د خپل لیک د ښه او بد اړخونو ښکاره کولوذمه واري په ګرانو لوستونکو باندې پرېږدم ، چې هغوي څۀ فېصله کوي،

د الله په امان۔

ستاسو د رائې په انتظار

محمد الیاس

ketabton.com - The Digital Library

لویه خدایه

دواړه یو ځائے مې په زړهٔ کښې رازرغون شوه
اوس علاج به مې د غم که د مستۍ کړم

د حجاز د تلو اسباب هم راله جوړ کړه
چې مئین دې په دا هسې رنګ هستۍ کړم

قطعه

عملونه ئې تباه شي برباد راشي
چې د چا په قول وفعل کښې تضاد راشي

د حیا نه مې تندے سجده کښې پریوځي
چې په نیمو نیمو شپو کښې دې یاد راشي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بې ننګه دي بې پته بې هنره شوه
ځکه راګوزار مې د نظره شوه

ژوند له ئې د امن ساز راوړے دے
فکر ته مې اوګورئ سندره شوه

ښکارې په وعدو خپله ستومانه ده
بانې کوې اوس نه راځې منکره شوه

زۀ به ئې لاهور په شونډو ښکل کړمه
دوي که زما ځار د پېښوره شوه

زۀ هم پسې داسې لېونے یمه
دا چې خنګ زما پسې اوتره شوه

ځکه هر سړے پرې ساندې سور کوې
ښکارې د الیاس! شان بې ضرره شوه

ketabton.com - The Digital Library

داجي

اللّه ته درله سوال کوؤم بلها عمر دې ډېر شه
هر ځائے په تا ډاډه يمه بابا عمر دې ډېر شه

امن له په صلح کښې
هم راسره جنګ کښې ئې
ژوند ځکه اسان ښکاري
ته راسره ځنګ کښې ئې

نصيب دې شه سيالۍ دا د خندا عمر دې ډېر شه
هر ځائے په تا ډاډه يمه بابا عمر دې ډېر شه

هر ځائے کښې وينمه ځما د پاره
ځانله دې بيا بيا شر اخستے داجي
په بوډاوالي کښې دې هم په اوګو
زمونږه غم په سر اخستے داجي

اخير دې هم خائيسته شه په دنيا عمر دې ډېر شه
هر ځائے په تا ډاډه يمه بابا عمر دې ډېر شه

ketabton.com - The Digital Library

زما د ښه ژوندون سوالونه کوې
ته چې دعا د خدائ په در غواړې
تخت د سلیمان تري راله اوغواړې
هم تري راله بخت د سکندر غواړې

په ژوند رانه خوشحاله شه رضا عمر دي ډیر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دي ډیر شه

زه چې وړوکے ووم پیسے مې غوښتے
ستا نه په لار کور او کوځے مې غوښتے
الیاس رالوي شومه ځلمے شومه اوس
ګني لا نور به څه قیصے مې غوښتے

اللّٰه دي درله توان درکړي رېښتیا عمر دي ډیر شه
هر ځائے په تا ډاډه یمه بابا عمر دي ډیر شه

هائیکو

څو ځله مات شوے د وطن آئینه
اللّٰه دي نه کړي چې چورې چورې شے
غټان غټان در پکښې ځان ته ګوري

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د زړۀ قــرار زمــونــږه ,,, د زړګــي ســـــر ورانــوي
ظــالــمــه ولــي رالــه ,,, تــه پــیښـــــور ورانــوې

پــه یو حــالــت کښـــې ,,, دي هم خوښ نـۀ یمـه
زمــا کــافره حجره ,,, مشـــرک ممبر ورانوې

د دې نــه ښـــه ده ,,, چې کــعــبــه ورانــه کــړې
د بې اســـرې خوږنـدو ,,, زړۀ او ځیګر ورانوې

اوس جــوړوي بــه ,,, مــرغــۍ جــالــې چــرتــه
زمــا پــه خــاوره چینــار ,,, زمونږ نختر ورانوې

په څومره ډلو کښـــې دي ,,, دا مونږه اوویشــلو
د الیــاس ! قــام قبیلــه ,,, ښـــه پــه هنر ورانوې

یادګیرنه ..
د پیښور په پولیس لائن کښې د بمي دهماکې د خبر په اوریدو
۳۱ جنوري ۲۰۲۳ مدینه منوره سعودي عرب

ketabton.com - The Digital Library

د نوي کال سحره

زړه مې باغ باغ کړه په سیالۍ راوړه   د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه   د نوي کال سحره

زخمي زخمي پرهر پرهر به نه ئې
مونږ که راویښ شو در په در به نه ئې
زما په سر به کاروبار شوے وي
ته به راځے خو ته خبر به نه ئې
ته که د امن نه بغیر راغلے
د نوي کال نوے سحر به نه ئې

د امن ناوي په ډولۍ راوړه   د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه   د نوي کال سحره

په هر اړخ او په هر لور غواړم
سوال درنه نه کوم په زور غواړم
غم دي د ځان سره سمبال کړه واوره
زه درنه دا ځل ټنګ ټکور غواړم
نور ارمانونه مې په زړه کښې نشته
پښتانه سیال په کلي کور غواړم

ketabton.com - The Digital Library

دغه ارمان راله ډالۍ راوړه	د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه	د نوي کال سحره

دا څو نیمګړي حسرتونه زما
پوره کړه دا ځل ارمانونه زما
نوري د غم پټۍ پري نه ایږدمه
ښه دي برخیره دا زخمونه زما
الیاس امید د خوشحالۍ لرمه
وائې رنګین کړه ماښامونه زما

ډکه د ګلو نه ژولۍ راوړه	د نوي کال سحره
نوے پیغام د خوشحالۍ راوړه	د نوي کال سحره

قطعه

تبره ازغي به دې بد زخمي کړي
د ګلاب څانګې ته توپ څۀ له وهې
ګونګته غلے کښېنه نۀ رسېږې
د اوښ غړانګې ته توپ څه له وهې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

منزل ته رسېدو له قافله چې جوړېده
نیمه کښې ترې پاتې شو قیصه چې جوړېده

خان جي به مخوریز لره کارونه مخکښې اوکړه
سرکاره په پیسو به دې کوڅه چې جوړېده

ژړا په دغې راغله چې د کور خلق پکښې وو
زما د قام د قتل منصوبه چې جوړېده

قرباني دي عبث لاړله ظالمه نیت دې بد وو
د غټ اختر په غوښو کښې حصه چې جوړېده

هاغه ننګیالي یاران مي نشته دے ملګرو
محفل کښې به زما پرې دبدبه چې جوړېده

تا امن یادولو نو ستا سوچ پکښې سنګسار شو
الیاسه! د فکرونو تماشه چې جوړېده

۱۱جنوري ۲۰۲۳--- دمام سعودي عرب

ketabton.com - The Digital Library

غزل

سـکون وي او قـرار پـه ښـار کښـې ګرځمـه
زه چـې د سـرکار پـه ښـار کښـې ګرځمـه

دا ئـې جـوړي فـیض د عقیـدت دے چـې
ملنـګ ئـې زه سـردار پـه ښـار کښـې ګرځمـه

مـور رالـه پـه سـر لاسـونه ایښـي دي
زۀ چـې دا ګلـزار پـه ښـار کښـې ګرځمـه

خـدا ے رابانـدې دومـره مهربانـه دے
پـلار سـره د یـار پـه ښـار کښـې ګرځمـه

ښـکاري د واپـس تلـو ورځ ئـې راغللـه
الیـاس! چـې ئـي بیمـار پـه ښـار کښـې ګرځمـه

مدینه منوره فروري ۲۰۲۳

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ځائے په ځائے يې زيان داسې راکړے دے
زلفو يې زندان داسې راکړے دے

زه ئــــې د اولــــس د زړۀ ســــلطان کړمــــه
خــوي راڵــه يــزدان داســې راکــړے دے

کــټ کښــې چرتــه کــوزه سر تــه نــۀ کښــېنم
خلقــو راڵــه شــان داســې راکــړے دے

مــونږ تــه ئــې د ژونــد لاره ښــودلــې ده
خــدا ے راڵــه جانــان داســې راکــړے دے

تنــدر د غريــب پــه کــور راوارتــوي
بخــت راڵــه اســمان داســي راکــړے دے

ketabton.com - The Digital Library

مــا نــه بغېرژونــد کنبــې د بــل چــا نــه شــے
قســم يــې پــه قــران داســي راکــړے دے

هر ځــاے کنبــې د امــن ســره يــاد شــومه
ژونــد رالــه تــاوان داســې راکــړے دے

چاتــه مــې مغــروره ســر راټيــټ نــۀ کــړو
خــداے رالــه ايمــان داســي راکــړے دے

اليــاس! دوخــت جــابر تــه نېــغ ولاړ يمــه
فکــر رالــه تــوان داســې راکــړے دے

هائيکو

نــه پــري د پاســه د بنګــړو بــه راځــي
نــه بــه ســل پــوري شــي پــه تــا لا ليــه
د خپــل ځــادر ســره چــي خــپے غــزوے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

مـال زمـا هم ســر زمـا ,,, ځـار شـــۀ تر دلبر زمـا
ځـار شـــۀ تر دلبر زمـا ,,, مـال زمـا هم ســر زمـا

څم چې ئې دیدن وکړم ,,, ډېر راته یاد شوے دے
ډېر راته یاد شـــوے دے ,,, هغه د زړۀ ســـر زما

بوسې به درنه واخلمه ,,, زړۀ مې درته شوے دے
راشـــه پـه خنـدا خنـدا ,,, خوالـه تـه لړ زر زمـا

مۀ ږده پرې مرهم راله ,,, پرېږده چې ښــۀ اوسوزي
پرېږده چې ښـــۀ اوســـوزي ,,, زخم او پرهر زمـا

لر زما هم بر زما ,,, الیاس وایمه ښاد دي وي
الیاس وایمه ښاد دي وي ,,, لر زما هم بر زما

روټرډیم - هالینډ ۲۰۰۷

ketabton.com - The Digital Library

غزل

په سترګو کښې مې سترګو ته مو سېږه چې راځې
په زړهٔ مې لکه غشــے ورخښــېږه چې راځې

زهٔ په هر قدم لکه پتنګ به درنه زار شمه
ته لکه د شمعې شان بلېږه چې راځې

ستا د ښائېست غټه نخښه دا ده پښتني
ناز کوه ادا کوه شرمېږه چې راځې

زهٔ به مې پرې زړهٔ له ټکورونه ورکؤم
ته راته د ورایه نه خندېږه چې راځې

پرېږده چې اورونه ئې په زړهٔ بل شي نور
رقیب ته مې په لاره کښې ځلېږه چې راځې

لا خو وړه ئې د چا شک دربانديې نهٔ راځي
په لاره کښې حېرانه مهٔ ودرېږه چې راځې

الیاس غوندې کافر ته ئې د ایمان لاره ښودلې ده
په حسن دې غرور کوه نازېږه چې راځې

ketabton.com - The Digital Library

حق او باطل

باطل ته باطل وایم که باطل وي
حق ته حق وئیلے نۀ شم په ناحقه

په حقه که باطل وي باطل نۀ دے
حق ته مۀ وایه باطل ورک شې احمقه

ژوندون او بندګي

دومره راته پته ده سجدې ورته کول دي خو
نور ترې خبر نۀ یم بندګي څه ده؟

مینه ده وفا ده که جفا ده تش دردونه وي
لږ مې ترې خبر کړه ژوندګي څه ده؟

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ماته په سرو شونډو کښې بېګا ربه
غلې موسېدلې وو اشنا ربه

هغه طبیب یارمي هم قاتل شولو
جوړ مې شۀ پخپله مسیحا ربه

ولې دې د مینې لېونے کړمه
خلق راپسې کوي خندا ربه

دا د دنیاګۍ مینې نیمګړې وي
زۀ به یادؤمه صرف تا ربه

واړه د دنیا خدایان هېر کړمه
په ژبه چې مې راشي الا لله ربه

سترګې که فرعوني مې اشنا لري
زړۀ مې ورته کړے د موسیٰ ربه

ketabton.com - The Digital Library

جبر چې د دې نړۍ نه ورک کړمه
ستړګې مې همېش لرې بېنا ربه

ما هم د غني د خیال ملګرے کړې
اے د ستر رحمان او لوړ حمزهٰ ربه

ژوند کښې راله نور او رڼا راوله
اے د تورې شپې او سپین سبا ربه

څوک چې بل له تاسره شریک ګڼي
کیږي پرې قسم دے چې غزا ربه

لږ مقام دې خپل الیاس ته هم ورکړه
اے د لوئے الیاس د لوئے عیسي ربه

مډګاسکر۔ ایسټ افریقه ۲۷ مارچ ۲۰۰۲

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زړګےمې پسـېچوي خدایه چې ښـکلي نۀ راځي
نـو ولـې نـۀ راځـي مـحـفـل تـه ولـې نـۀ راځـي

پـه حجره جومـات مې یـاد کړې نور بـه څـه وایم
رقـیـبـه مـالـه بـل شـانې کـنـځـلـې نـۀ راځـي

رنګونه ئې اشـنا سـتا د رخسـار چرته لیدلي وو
دا ځکـه خو سـپرلے د خونـد پـه کلي نـۀ راځي

د مـیـنـې لـېـوني بـه ورتـه ځنـګ وایـو ملګرو
خـوارۀ وارۀ پـه لار چې ځـنـګـېـدلـي نـه راځـي

رېـبـاره دروغ مـۀ وایـه رښــتـیـا خـبـره وکـړه
لړ شــور ئي د بنګرو وي دومره غلي نـۀ راځي

راځـه چې د قـاتـل اشــنـا کـوځې لره دې بوځم
الـیـاســه کـه دې ذهـن تـه غـزلـې نـۀ راځـي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

یــو خــوا خــنــدا بــل خــوا خــفــګــان ویــنــمــه
پــه یــو زړګــي کښـــې دوه خــوبــان ویــنــمــه

ســـتا په خندا کښـــې ســـتا نه ورک شـــو مه زهٔ
اوس چــې تــا ګــورمــه نــو ځــان ویــنــمــه

نــظــر د مــیــنــې رالــه مــیــنــې تــېــز کــړو
پــه یوه لــحظــه کښـــې درســـت جهــان وینمه

ولـــې تـــپـــوس کـــوې زمـــا د ســـتـــرګـــو
چـــې آئـــیـــنـــې تـــه دې حـــېـــران ویـــنـــمـــه

قــاصـــد مــې د ورایــه هســـې نــهٔ خــوښـــیــږي
الــیــاس پــکښـــې نــخښـــې د جــانــان ویــنــمــه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چرته غزل چرته نغمه به شمه
مخامخ مۀ ګوره لمبه به شمه

چې راته ګورې نو پټ پټ ګوره
چرته سپرلے چرته وږمه به شمه

تاؤ دې نظر له دومره مۀ ورکوه
چرته بې خود چرته نشه به شمه

ته که راګورې نو راګوره اشنا
زۀ که درګورمه اودۀ به شمه

زۀ خو بس ستا د وجې زۀ یادېږم
که ته رانغلې وایه څه به شمه

د زړګي رنځ مې هسې نۀ رغېږي
که تا لږ وخاندله ښۀ به شمه

الیاسه دا رنګې اشعار مۀ لیکه
چرته سائل چرته حمزهٰ به شمه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

راشــه چې ټکور شــې په ما ګرانه تهٔ به چرته ئې
خوږ زړهٔ مې ســلګۍ وهي جانانه ته به چرته ئې

ستا د سـپین رخسـار هغه لمبه مې یاده شـوې ده
یـه د نـور بـخـرې مـاهـتـابـانـه تـه بـه چرتـه ئې

څنګ به د هجران شپو کښې خندا د وصال ګورمه
هر خواتـه غمـاز دے یـه درمـانـه تـه بـه چرتـه ئې

ســتا نه ښــکلے نهٔ ګڼمه دا د ښــکلاګانو ښــار
ډېر راتــه یـادېږې طوطـه کـانـه تـه بـه چرتـه ئې

ســتا د یاد په کلي کښــې مې فکر رازلمے شــولو
ســوچ مې غزل خوان شــولو ارمانه ته به چرته ئې

هســې هم ګلشــن مې د امېد تـالـه والـه شــولو
بنـدي مې کړه درځم درلـه زنـدانـه تـه بـه چرتـه ئې

الیـاس! درنـه خپـل حق غواړي ســوال نـهٔ کوي
ســپرلے دې رانه وړے دے خزانه ته به چرته ئې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

حســن لېوني تـه ئې بـار بـار ســوچونو وړے یم
بیا نرګســي ســترګو ته د یار ســوچونو وړے یم

تـه خو خېر خزانـه د ازغـو نـه بغېر نـۀ راځې
زۀ دې تـګ راتـګ تـه بهـار ســوچونو وړے یم

نـۀ خـاندي بس یـه ملګرو نور دې مـاتـه خـاندي
لا ئې غرغنډو تـه د رخســـار ســوچونو وړے یم

تـۀ راتـه ســاقي ګورے جامونـه چرتـه رانـۀ کړې
لا د مســتو ســترګو د خمار ســوچونو وړے یم

ټوپـک او قلم دواړه مې خواږه ملګري دي
ناست یمه شولګره کښې د ښکار سوچونووړے یم

چغې د الیـاس د پرهرونو بـه ســرېږي ځنـګ
پېغلې ولولو تـه د نګـار ســوچونو وړے یم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ستړګه د سبا په توره شپه کښې ځلېدلې ده
یا چرته لیلیٰ راته د بامه خندېدلې ده

څنګه به د بل غېږې له ځي که پښتنه وي
ټول عمر زما سره ملګرو اوسېدلې ده

ښکاري چې زمونږ کلي ته بیرته راراوانه ده
نن مې په سحر کښې ګسه ستړګه رپېدلې ده

ځی چې د وطن ناوې په سرۀ ډولۍ کښې راولو
نن مې غیرتي وینه په تن کښې جوشېدلې ده

ماته خو ئې پټ پټونے اوسه پورې یاد دے
ستړګو ته مې نۀ ګوري زما نه شرمېدلې ده

خپل مې کړه جانانه زۀ خوستا هغه الیاس یمه
دا چغه مې هر ځائے کښې د زړه نه راختلې ده

ketabton.com - The Digital Library

غزل

دواړه په یو ځائے وے ډېر به ښـهٔ وے نو
بس خو چې یو تهٔ وے او یو زهٔ وے نو

نهٔ به دا دردونه وو او نهٔ به دا غمونه وو
چرته ورکوتهوالي کښې چې مړه وے نو

ولې به مې خله کښې ستا خائیست ته اوبهٔ نهٔ راتلې
تهٔ د امرسې نه هم خوږه وے نو

بیا به درته نهٔ ګورمه خبر دے خو
مړه که په دې باندې خفه وے نو

یه رقیبه چرته وې قاتل اشنا راغلے وو
تا به هم لیدلے وو خو نهٔ وې نو

هسې نور نازونه اداګانې راته مهٔ کوه
ما وې زړهٔ درکومه خو وړه وې نو

ketabton.com - The Digital Library

یا جوړې رقیب دې چرته لاره کښې رټلې وۀ
یا دې چرته ښکلي وو چې سره وې نو

نۀ راتلمه ځکه دې اشنا دیدن له نۀ راتلم
تۀ مې په خیالونو کښې پرته وې نو

خبر دے که ګونګے شم پروا نشته دے
بس چې سترګو کښې کاته وے نو

ما به هم د خلقو نه په غلا باندې دروکتل
تۀ چې به زما په تماشه وې نو

ما لکه پتنګ به دې طواف د سپین رخسار کوۀ
تۀ چې به د شمعې شان لمبه وې نو

بیا به د الیاس په زړۀ کښې یره د بېلتون نۀ وه
بس چې زمونږ داسې تله راتله وے نو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ګرانه ثبوت ئې کړه لوخړې نۀ دي
کومې خبرې مې ستا وړې نۀ دي

چې لېوني هم په کښې ځائے نۀ مومي
دغه صحرا نۀ ده دا ښرې نۀ دي

دا خو زما د زړۀ لوګي دي اشنا
په چاپېرچل ماحول کښې لړې نۀ دي

بې د منته رضا کېږي چرته
لا مې جرګې وربانديې کړي نۀ دي

بيا رقيبان ولې په ما خبروے
چې ارادې دې راته خړې نۀ دي

چې ستا په نوم ئې قربان کړے دے سر
ژوندي دي خدائېګو هغه مړي نۀ دي

الياسه منده خېر خبر ئې واخله
لا دې د ښو تنهاکې سترې نۀ دي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خبره دا مې د زړګي خوښه وه
ستا د نظر ئې سادګي خوښه وه

نن چې په کلي د بېلتون غږ شو
دغه به ګرانه د مرګې خوښه وه

کلے پرېږدمه چرته ځمه درنه
جانانه ستا هم بې ننګي خوښه وه

چې ستا په در کښې مې سوالونه کول
زما دا خپله ملنګي خوښه وه

د اشنا مخ ته دې سجدې ونۀ کړې
الياسه څنګ دې بندګي خوښه وه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

هر وختې مستي غواړمه خوند غواړم
زه لیونے شوے یمه ژوند غواړم

لږ شاني د امن ننداره له ځم
لږ په پرهرونو مې پیوند غواړم

زه په خپله خاوره هر پښتون لره
فکرونه د ملالي د میوند غواړم

جنګ مې د مرګي کور ته راغلے دے
زه په خوب اوده ولي مړوند غواړم

خود سره زړه د بل خبري نه مني
دا ځکه د خپله ځانه پند غواړم

الیاس له چې په فکر لګوي بندیز
دا ظالم جابر په قید کښې بند غواړم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

داغ د تهمت چې مې د مینې په لمن پاتې شو
د زړۀ ارمان مې ارمانونو ته غمژن پاتې شو

تا خو وخکے قدرې لړ ؤرپوو نۀ دې وکړه
زما معصوم معصوم ارمان په زړۀ دفن پاتې شو

ستا د جبین د مسکي خال په ننداره وو مه زۀ
د فکر تال مې په خیالونو کښې وېرژن پاتې شو

د ژوند اوږدې ترخې لمحې به مې تېرېږي څنګه
وړوکے خیال که مې بغېر ستا د دیدن پاتې شو

خلق په مینه کښې سرونه صدقې ګرځوي
الیاسه ستا نه په کښې کلے کور وطن پاتې شو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د دیدن تږې دې جانانه په کتو مړوه
ما په راتګ دې د وصال په شوګیرو مړوه

لږ مې نږدې کړه ځانته مینه بې تولې راکړه
ساه رانه خېژي ما د شونډو په بوسو مړوه

زه ئې قسم دے په دې نۀ یمه که هر څنګه وي
جام مې نسکور کړو ما د سترګو په کاسو مړوه

پخوا به ستا په ګودر ناستي ما له ژوند راکوو
اوس مې په شړنګ ګلي بې شانه د بنګړو مړوه

په الاهو کښې دلاسه نۀ شو زړګے د الیاس
لکه ماشوم ئې د دیوانو په قیصو مړوه

پورټ راشد دبۍ ۲۰۰۲

ketabton.com - The Digital Library

قطعه

ماتې د خوږ زړګي نغمې مې نۀ کړې
ګل مې کړه ګل مې کړه سپرلے مې نۀ کړې
اسره مې هر ځائے کښې په تا کړې ده
چاته په ژوند کښې بې اسرې مې نۀ کړې

دعا

خدایه داسې لېو مے خمار مې ګډ کړې په ژوندون کښې
چې نۀ زۀ د چا غماز شم نۀ مې بل سړے غماز شي
دا ارمان که مې پوره شو نو قسم دے لو یه خدایه
هر پرهر به مې سپرلے شي هره چغه به مې ساز شي

سپرلي

یا خو دا ټول چمن رنګین کړه راله
یا خو مې زخم له دردونه راوړه
سپرلیه تش دې راتله نۀ منمه
جولۍ دې ډکه د ګلونو راوړه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

کـلـه مــې ژونـد شـــي کـلـه دار مـلـګـرو
د یــار د زلـفــو هــر یــو تــار مـلـګـرو

چــې راتـــه ګــوري او زاریـــږي رانـــه
وېـمـه چـې زار شـــمـه تـرې زار مـلـګـرو

لـږ تــرې پــوښـــتـنـه د اشـــنـا کـوځـمـه
اوګـورئ څـه شــولـو رېـبـار مـلـګـرو

پـردو نــه ولـې ګـیـلـه مـنـد شـــمـه زۀ
خـپـل مــې ازغـي شـــولـه د لار مـلـګـرو

تــاب مــې نـظـر کـښـــې د کـتـو نشـــتـه
لـمـبـې ئـې خـپـژې لـه رخســـار مـلـګـرو

صـــفـا انـکـار دې راتـه وکـړي اشـــنـا
خـبـر دے کـه نـۀ کـوي اقـرار مـلـګـرو

الـیـاس بـه ولـې اوښـــکـې نـۀ څـڅـوم
بـیـا ئـې پـه زړۀ وریـږي یـار مـلـګـرو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ژوند کښې مې سیالۍ لره مسکا ته ورځې شمارمه
د چا په انتظار یم دا زه چا ته ورځې شمارمه

ژوند خو د ترخو نه بغیر هیڅ په ما پېرزو نۀ کړه
مرګه زر رادرومه زۀ خو تاته ورځې شمارمه

زېړے د راتلو پرې چا د ښکلي جانان کړے دے
سترګو له خوب نۀ ورځي اشنا ته ورځې شمارمه

رنګونه ستا د شوخ رخسار ترې ځم راټولۀمه
ښکلي سپین سحر نوي سبا ته ورځې شمارمه

هسې د الیاس په لبونۍ مینه شکمنه ئې
ستا د در ملنګ یم صرف تاته ورځې شمارمه

پورټ راشد دبۍ ۲۰۰۱

ketabton.com - The Digital Library

غزل

درنه لوګے چې په هر لور شومه زۀ
بيرته نغمه شوم بيرته شور شومه زۀ

ستا مسيحا نظر مې ونۀ ليدو
د خپل پرهر په چغو سور شومه زۀ

د لېونتوب جامې مې وشلولې
نۀ د صحرا شوم نۀ د کور شومه زۀ

د مينې لاره رانه ورکه شوله
ستا د تهمت په ټکو تور شومه زۀ

ځمه ماښے د ستمګرو سېزم
خدايه لمبه شومه سور اور شومه زۀ

ستا د ښائست ګلان به وخاندؤم
لکه سپرلے په وطن خور شومه زۀ

ستا د عرفان په مطلب پوهه شومه
چې دې په در ربه نسکور شومه زۀ

د خپل الياس قدر مې ونۀ کړلو
خپلې پښتو ته مې پېغور شومه زۀ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

سلګۍ مې زړۀ کښې په درزا شوې یاره څه دې وئیل
ښـﺌـه ده په خپله چې رضـا شـوې یاره څۀ د ې وئیل

ما وې بهانه به جوړوې چرته رخصـت به اخلې
نظر دې ټیټ کړو په خندا شـوې یاره څۀ دې وئیل

د حیرت کربښې دې په مخ باندې خورې غوندې وې
چې آئینې تـه پـه ځلا شـوې یـاره څـۀ دې وئیـل

پـرهـر مـې وازه خـولـه ازغـو تـه د خزان ژړلـه
د ګـل پـه ژبـه چې ګویـا شـوې یـاره څـه دې وئیـل

سـتا اشـارو باندې زۀ نۀ پوهېدم سـاده وومه زۀ
قدم دې ونختو په شـا شـوې یاره څۀ دې وئیل

تـا بـه دروغ دروغ ګـڼـلـې د الـیـاس خـبـرې
وعدې د مینې مو رښـتیا شـوې یاره څه دې وئیل

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د زړۀ نــه اه مــې بــې قــراره اوځــې
چــې ســـتــا یــادونــه تــرې دلــداره اوځــې

تــا پســـې ځـم بـه پـه دې دشـــتـو دشـــتـو
خـبـر دے کـه ســـاه رانــه پــه لاره اوځـې

تــۀ چــې رانـۀ شـــې پـه مـا ګـرانـه اشـــنـا
اوښـــکـې د ســـتـرګـو مـې بـې واره اوځـې

کـه پـه خـنـدا شــوې پـه مـحـفـل کښــې راتـه
دا رقــیــبــان بــه تــول د قــاره اوځــې

داســې ســـتـا نـوم زمـا پـه خـولـه راشـــې
لــکــه نــغــمــه چــې د ســـتــاره اوځــې

ژړېـږه مـۀ ګـلـه زمـا د ســـتـرګـو
هســـې نـۀ اوښـــکـه ګـنـاه ګـاره اوځـې

چــې خـلـق اووائـې د چـا بـه ئـې تـۀ
نـوم ســـتـا د خـولـې مـې بـې اخـتـیـاره اوځـې

الــیـاســه ورشـــه نـن جـرګـه پـرې وکـړه
چـرتـه پـه زړۀ کښـــې کـه ئـې لاره اوځـې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

دا ستا په مينه کښې رسوا به شمه
چرته جانانه په ژړا به شمه

تر څو چې ياره د خپل ځان نۀ يم
تر هغې مۀ وايه چې ستا به شمه

تۀ خو رانۀ غلې بې پښتو وختې
خير دے پښتون يمه زۀ رابه شمه

که تۀ راځې بابا کښې سوال کوې نو
زۀ منجور د پير بابا به شمه

د هر چا مخکښې راته مۀ قارېږه
ياره د خلقو د خندا به شمه

الياسه جرګې ورپسې بيا ولېږه
پرون ئې وئيلي چې پخلا به شمه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ساقي دې ړوند شي میخانه دې نهٔ وي
سترګې راواړوه نشه دې نهٔ وي

اشنا رقیب که دې ډېر ولمسوي
بد خو به نهٔ کوې که ښهٔ دې نهٔ وي

وړوکے نهٔ یم چې دهوکه به مې کړې
نظر دې ټیټ ساته که زړهٔ دې نهٔ وي

چې مرور اشنا پخلا پرې نهٔ شي
ژړا دې ورکه شي نغمه دې نهٔ وي

تاته سجدې د تصور مزه کړي
کعبه دې نهٔ وي بت خانه دې نهٔ وي

الیاس پرې زړهٔ ټکورؤمه ګلې
لږه ترخهٔ شهٔ که خوارهٔ دې نهٔ وي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زړګے چې په ګوګل کښې مې حېران راسره وۀ
تصویر د مستو سترګو د جانان راسره وۀ

جرګې ئې راله واړه نا امېده وې لیګلې
دا ښۀ ده چې په لاسو کښې قرآن راسره وۀ

دا ستا چې ارداه د تلو ئې دومره زر بدله کړه
فطرت مې ملګرتیا وکړه باران راسره وۀ

والله ګنې زمانه په ژوندون د هېرېدو نۀ دے
هر ځائے رقیب غماز وۀ هر شېطان راسره وۀ

شهرت دې د ښائست ګلابه هسې نۀ منې
ستا غم کښې ژړېدلے تول جهان راسره وۀ

الیاس به ترې نۀ زار کړمه ژوبل مینه د زړۀ
ملګرو که ملګرے مهربان راسره وۀ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خوب وینم اشنا خوبونه نهٔ وینې
ما په شان زما خوبونه نهٔ وینې

زهٔ ورپسې لاړمه مجنون شومه
ته لا د لیلي خوبونه نهٔ وینې

پاڅه لېونیه اوس ئې پرېږدوه
ته به ئې لا سبا خوبونه نهٔ وینې

څنګه به د ژوند دا سترې لار وهې
ته چې د اشنا خوبونه نهٔ وینې

هسې په دروغو کښې ژوند تېر نهٔ کړې
الیاسه که رښتیا خوبونه نهٔ وینې

ketabton.com - The Digital Library

لویه خدایه

کوي نن تاته د خوارانو ګیلې
زما قلم د غریبانو ګیلې

په وریې خښته در په در ګرځو
وائي تر څو به مونږ نهر ګرځو

راکړه سپرلے مونږ له خزان دې واخله
واخله د غم نه ډک جهان دې واخله

چې په کښې ښځ په خوشحالۍ تېر کړو
دوه ورځې ژوند مونږ په سیالۍ تېر کړو

چې په کښې مینه د دلدار وکړو
هم په کښې ستا ذکر اذکار وکړو

نو خدایه ژوندون راله لږ نور راکړه
کمزورو متو له مې زور راکړه

پېښور ۱۹۹۸

ketabton.com - The Digital Library

لټون (ازاد نظم)

په لټون ئې ګرځېدمه
خلقو وې راته چې نشته
ما وې شته دے شته دے شته دے
خلقو وې راته چې نشته
ما وې خبر دے بس که نشته
خو دا زړۀ مې راته وائي
څه خو شته دے څه خو شته دے
که څۀ نۀ وے بیا به نۀ وے
دا د شته او نشت خبرې
خلقو وې که شته نو څنګ دے
ما وې نور ښکلا او رنګ دے

انجام

رو اخله قدم ګرانه مقام دې تورې خاورې دے
دومره غرور مۀ کوه انجام دې تورې خاورې دے
ورشه لږ په در کښې ئې په چغو چغو وژاړه
صبر تورابانه ګل اندام دې تورې خاورې دے

ketabton.com - The Digital Library

ملګرو

یــا بــه د ګریوان دا څو تــارونــه پســـې وشـــلؤم
یـا بـه مـات زړګي لـه د فکرونو جـامې جوړې کړو

نور دا د وطن بوټي لغړ ســـوغړ لیـدے نـۀ شـــم
ځئ چې دې وطن لــه د ګلونو جـامې جوړې کړو

اختر

پـه خاوره پښتنه چې مې د امن څادر خورکړمه
دومره زور مې نشـــتـه دے زۀ پــه اختر څـۀ کووم

زۀ یـو لـېونـے شـــان مســـافر یـمـه مـا مـۀ چـېـړئ
کلے کور مې نشته دے زۀ په اختر څۀ کووم

کراچۍ کښې د اختر په شپه ۱۹۹۹

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې لاهو دې کرم د مينې په درياب کښې
ولې مخ دې رانه پټ کړو په حجاب کښې

څم چرته صحرا کښې ځانله ښکلې اشنا ګورم
ته ورځه ناصحه ګوره ئې کتاب کښې

يو اميد په زړۀ د خپل ارمان لرمه
دا چې اورم د شباب نغمې رباب کښې

خدايه ولې مې سپرلې درنه غوښتلو
نزاکت نه وۀ ازغي وو په ګلاب کښې

د پټکي خاوند به نۀ شي اسان نۀ دے
خر که اودروے هزار ځله محراب کښې

د جانان د در دربان مې کړه خالقه
نور خيالي تصوير ليدے نۀ شم سراب کښې

د سيالۍ راحت ژوندون مې په نصيب کړې
الياس نۀ شم سوزېدلے په عزاب کښې

ketabton.com - The Digital Library

لویه خدایه

یــو دې ژونــد د مســـتــۍ راکـــړو
بـــل دې تـــول خـــمـــار کـــړم

یــو دې ســـترګـــې بـــیـــنـــا راکـــړې
بـــل دې زړهٔ مـــئـــیـــن پـــه یـــار کـــړم

یـــو دې زړهٔ د خـــودۍ راکـــړو
بـــل دې تـــږے د دیـــدار کـــړم

اوس چې ستا په د ر وهمه زهٔ خالقه
خـپـل ژونـدون لـه یـوه چـغـه د ســـیـالـۍ

نو ســتـا مخلوق راتـه تنـد ے د کربښـو ډک کړي
چـې زهٔ غـــوارم ســـتـــا نـــه امـــن د نـــړۍ

ketabton.com - The Digital Library

ډاډګیرنه

په مینه مینه او اداب ټنګوو
خپلې نغمې به په رباب ټنګوو

ډېر د ازغو سره مو اوپالله
اوس به سرې پاڼې د ګلاب ټنګوو

دوي دې حرام شوده څکوي په بچو
مونږ به جائز حلال شراب ټنګوو

اوس به پردۍ وینې دوي څنګه څټي
مونږ چې د خپل اختیار کتاب ټنګوو

اوږدې تسپې چې د ریا ساتي
دغه ملا به د محراب ټنګوو

پردے محل به وي تر کومې ورځې
ځئ چې جونګړې د احباب ټنګوو

اوس به دا خوار اولس پخپله راځي
مونږ چې نغمې د انقلاب ټنګوو

دغه دستور د الیاس خوښ نۀ دے
ځئ چې جنون د خپل شباب ټنګوو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

راځه جانانه راشــه خوشــحالۍ دي نور څۀ نۀ دي
وهم ئې ستا په غېږه کښې سلګۍ دي نورڅۀ نۀ دي

ســبا بـه ګورے نـۀ یمـه نن راشـــه پـه خندا یمـه
یو څو ورځې مې پاتې د ســیالۍ دي نور څۀ نۀ دي

ته ورسـره راشـه چې رنګین سـپرلے ترې جوړ شـي
ګل شوي په چمن کښې مې کلۍ دي نور څۀ نۀ دي

مرهم پرې راڵـه کېږده پرهرونـه ترې جوړ یږي
غمونـه مې پـه زړۀ باندې دلۍ دي نور څـۀ نـۀ دي

جانانه د ســرو ســترګو خمارونه پکښـــې ګډ کړه
محفل کښې په شړنګاراته پیالۍ دي نورڅۀ نۀ دي

الیـاســـه ! د واپس راتلو خبر دې ورتـه اوکړه
ولاړې درتـه پېغلې پـه بلۍ دي نور څـۀ نـۀ دي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د خپل ناترســه زړهٔ نادان تپوس د چا نه وکړم
مینې حېران کړمه حېران تپوس د چا نه وکړم

ســتا د قاتل چنګېز نظر که د ســپېره تندي نه
د خپل ریبنــې ریبنــې ګریوان تپوس د چا نه وکړم

هر چا پېغور د مینې راکړو هر چا ورټلم
اوس د ښائسته ښکلي جانان تپوس د چا نه وکړم

پردے وطن دے ټول اغیار دي په کښې یه ملګرو
زهٔ د خپل کلي طوطه کان تپوس د چا نه وکړم

وخت هم د خپلو ناکړدو انتها وکړه په ما
اوس د زخمي زړهٔ د ارمان تپوس د چا نه وکړم

خدایه په دین او دنیا دواړه دې ملیان قابض دي
د ژوند ټپو له یه قربان تپوس د چا نه وکړم

تا د اوږدو زلفو په تال خوندونه راکړه اشنا
الیاس د صلیب دار او زندان تپوس د چا نه وکړم

ketabton.com - The Digital Library

سپرلي ته

د مست رنګونو نه دې زار سپرلیه
چې ورله ګل وینم رخسار سپرلیه

زاړۀ زخمونه مې ورغلي نۀ دي
لا دې ګلان شینده په وار سپرلیه

په خپل پرهر به ژبه نۀ ږدمه خو
که ته مې درد له شې قرار سپرلیه

د مات زړګي نغمې به ماتې نۀ شي
که ته نغمه شې تۀ ستار سپرلیه

چې لامبوزن خیال مې لاهو کړمه پرې
لا خو چپه شۀ لا ابشار سپرلیه

الیاس به ژوندون په شوګیرو تېروي
ستا د راتګ په انتظار سپرلیه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ستا د سترګو د مسکا له برکته
یم خلاص شوے د جنجال او مصیبته

د بل چا نه وایه څۀ له ګیله مند شم
تا په خپله رسوا کړے یم قسمته

چې وعدې پوره کولے اشنا نۀ شې
په محفل کښې راته مۀ ګوره نور ښکته

د ستم دغه ترخې لوبې دې پرېږده
لږ مې اوګوره دې سوي شانتې زړۀ ته

ستا خوږو راته د ژوند تراخۀ سپوا کړه
ما پخوا توبه ویستلې وه الفته

په ګرېوان کښې مې نور ځائے د شلېدو نشته
څۀ ورکېږۀ ما نه څۀ غواړې غربته

ketabton.com - The Digital Library

په خندا به جام د زهرو ورله نوش کړم
اې ساقي که راکوې ئې بې منته

شېخه وروستو به جمات ته دواړه ورشو
لا وزګار نۀ یم د خپله عبادته

د مړ رور غوښې به ځنګ چیچې په غاښو
خوله ساته دې په هر ځائے کښې له غیبته

چې قدم به پرې د مینې اشنا کیږدي
لا تراوسه دې الیاس ! ګورمه ورۀ ته

قطعه

خلق به پرې هسې د ارمان د قاتل شک کوي
مونږ له خو مسکا ئې د ژوندون زېرے راوړے دے

شپه د هجر سترې ده او مینه په کښې ګورمه
سترګو کښې ئې بیا د سباؤن زېرے راوړے دے

ketabton.com - The Digital Library

بغاوت

ساقي راوا‌ړوه شو‌مـتـوب پـر‌یـږده
لا خـو نشـه زړګـے خـمـار مـې نـۀ دے

ځکـه خـو ویـم چـې انـقـلاب دي راشـي
پـه خپـل وطن کښـې خپـل اختیـار مې نۀ دے

چې د غـریـب پـه غـوښـو شـخـونـد وهـي
داسـې ژوندون هـډو پکار مې نۀ دے

چـې د بـېـوسـو قـتـلِ عـام جـوړ وي
بـاغـي یـم نـۀ مـنـم سـرکـار مـې نـۀ دے

پېښور یونیورسټي۱۹۹۷

قطعه

یـا بـه وخـورم کـکـرۍ د دشـمـنـانـو
یـا ودان بـه کـړم صـفـونـه د غـازیـانـو
کـه آزاد مـې وطـن نـۀ کـړلـو او مـړ شـوم
مـاتـه مـۀ وایـئ نـامـه د شـهـیـدانـو

ketabton.com - The Digital Library

قطعه

دا خو تهٔ ئې چې په ما پورې خندا کړې
ګنې درست جهان زما د غمه ژاړي
د نظره چرته نهٔ شې په ما ګرانه
په بار بار دې توکم مخ ته ځکه لاړې

وطن ته

شغلې په کښې د اور وي او که واؤره
ځمه ځم ورته په تا د ننګ د پاره
د اغیار قدم زغملے نهٔ شم واوره
زهٔ د خپل وطن په پاکه پاکه خاوره

قطعه

تږے ښهٔ یم خدایه صبر راله راکړه
چې د شوم ساقي په جام کښې دې پېدا کړم
کلمه به هم پښتو کښې درته وایم
چې د نر پښتون په قام کښې دې پېدا کړم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ته مې زړۀ ته د خپل ځانه ډېر غريب ئې
ځکه ناز دربانديې کړم ته مې حبيب ئې

چې هم زړونه ماتوې هم ئې علاج کړې
نۀ پوهېږم ته لا دا څنګه طبيب ئې

اے پښتونه د ژوندون ترانې پرېږده
رسېدلے ته په برخه د سليب ئې

خوشحالي مې د قسمت نه هر ځائے تختي
درد او غمه ته مې هر ځائے کښې نصيب ئې

اے الياسه! د غټانو مينه پرېږده
بدقسمته يو پښتون ئې بل غريب ئې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ما وې زه پښتون یمه قتلیږمه
تا وې زه هم ستا په شان نړیږمه

ما وې خوشحالي ده زۀ چې اوخاندو
تا وې چې غمګینه یم ژړیږمه

ما وې چې خوب وکړم په پستو لیچو
تا وې چې لاس مۀ راوړه تخنیږمه

ما وې څۀ چې یو بل له غاړې ورکړو
تا وې چې شیشه یمه ماتیږمه

ما وې تۀ به ساز ئې زړۀ کښې پروت زما
تا وې چې نغمه یمه خوریږمه

ما وې څوک ملګرے به د ژوند لټوي
تا وې په الیاس! به راغوړیږمه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ښـــکـاري لېونے یم چې د دې ســـو چونـه کومـه
ربـاب راســـره نشـــتـه د نغمې ســـوچونـه کومـه

نـوم ئې راتـه مـهٔ اخـلـئ زهٔ ئې پـېـژنـم مـلـګـرو
لا د مصـــور د فـن پـارې ســـوچـونـه کـومـه

ورشـــه که یقین دې نهٔ وي ســتوري راله وپوښـــته
ستا یاد کښې قسم دے زهٔ د شپې سوچونه کومه

زړګـيـه د اغـيـارو پـه خبرو دهـوکـه نـه شــې
زهٔ هم د هغو شـــان د هغې ســـو چونـه کومـه

رنـا بـه شـــي چې مخ دې د څادر نـه بهر نـهٔ کړې
لا دې زهٔ د زلـفـو د تـيـارې ســـوچـونـه کـومـه

خدایـه دا بتکي بتکي کورونـه ئې ودان ســـاتـه
زهٔ لا پـه دې خـاوره د ټـپې ســـوچـونـه کـومـه

جرګه درپســـې راغلمه ســـاقي چې بیا را نهٔ کړې
تر څو پورې بـه داســـې د توبې ســـوچونه کومـه

خـدائـېـګو الـيـاس نـهٔ یم لـېونے یم ســـپـېـلـنے یمـه
ســـتـا د مخې څنګـه د ګـیلې ســـوچونـه کومـه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ازغن ماحوم چې مې بهار شي هله
د زړۀ زخمونه به قرار شي هله

د منصور یاد به بیا تازه شي دلته
بس چې ستا زلفې زما دار شي هله

خپل کار ته هر یو سړے کار وائي
کار چې پردے شي نو بیګار شي هله

لار د منزل دومره اوږده خو نۀ ده
سړے چې ودریږي ایسار شي هله

د زړۀ درزا مې لږ سېوا غوندې شي
اشنا په سترګو کښې چې قار شي هله

بیا که الیاس ته لېونے وائي نو خبر دے
خیرې ګرېوان چې ئې تار تار شي هله

ketabton.com - The Digital Library

وږمه

کله لاندې کله بر شوه
ربه تاته ستا په در شوه

ربه څه ښکلې دي وږمه دے
چا له اوره چا له ترخه

د چا کور له بلبل بوځي
چا له بد اواز د خر شوه

چاته تش کچکول په لاس کړي
د چا تاج شاهي په سر شوه

چا له جوړه په سینه کړي
ته د خپلې مینې کر شوه

چا له ژوند د نور نه ډک کړي
چاته ګران کړې نور د نرخه

ketabton.com - The Digital Library

چاله جام د مئیو ورکړې
چا ته وې تا له کوثر ښۀ

چا ته غم په موسېدو کړې
د چا ښخ په زړۀ خنجر ښۀ

چاله دار کړے تال د زلفو
چاله سرۀ لبان شکر ښۀ

چاله تش دردونه ورکړې
چاله ښکلے خوږ دلبر ښۀ

ستا د ورکړې نه لوګے شم
خوښ الیاس په خپله برخۀ

هائیکو

په ما یې تیل باتي سېزلي دي خپل
زه چې ژوندے یم دا مې نه ده پوره
ګني د دوي خیال کښې شهید وومه زه

ketabton.com - The Digital Library

ژوند

د ازغو په څوکو تلل دي
که د زړۀ وینې څښل دي

د چا سترګې یادول دي
که سرې شونډې ښکلول دي

ژوند د مینې نوم دے ربه
که ځان اور باندې سېزل دي

د چا یاد کښې تړمې اوښکې
د لېمو نه څڅول دي

که د ظلم په دنیا کښې
د هر چا پېغور زغمل دي

د بې وسه مظلومانو
فریادونه اورېدل دي

ketabton.com - The Digital Library

کـــه د خـــوارو مـــزدورانـــو
پـــه تـــنـدي خـــولـــې بـــهـــېـــدل دي

د جـــنـــت پـــه ارمـــانـــونـــو
د ریـــا ســـجـــدې کـــول دي

کـــه پـــه مـــړو ایـــرو کېنـــې ربـــه
ســـرې ســـکـــروټـــې لـــټـــول دي

ژونـــد د نـــور څـــۀ نـــوم دے ربـــه
کـــه شـــعـــرونـــه تـــش لـــیـــکـــل دي

د خـــلـــوص جـــذبـــه پـــکـــار ده
کـــه پـــه خـــولـــه الله وئـــیـــل دي

د مـــلا پـــه شـــان هـــر ځـــائـــے کېنـــې
تـــش د حـــورو خـــوب لـــیـــدل دي

کـــه د یـــار د تـــورو زلـــفـــو
پـــه ټـــالـــونـــو ځـــنـــګـــیـــدل دي

ketabton.com - The Digital Library

په شین باغ کښې د ګلونو
تش ازغي راټول دي

که د مال په وجه څان ته
د غریب سر ټیټول دي

ژوندون څه دے راته وایه
دا ګټل دي که بائیلل دي

ملا واوریده لګیا شو
ژوند نیکي جنت ګټل دي

چې ښه کړے ښه به ربېږي
دلته هر څه په بدل دي

د ملا خبره ښه وه
ما وے ژوند داسې کول دي

خو چاپېره چې نظر کړم
واړه وینم بد عمل دي

ketabton.com - The Digital Library

دا سوالونه ګیلې نۀ دي
دا خو ځان پوهه کول دي

زه به دومه قدري اوویم
ژوند خو ظلم ورکول دي

د سکون پسې الیاسه
هلته دلته ګرځیدل دي

ژوند خومینه زیاتول دي
ژوند رضا د رب ګټل دي

یوکوهاما - جاپان ۲۰۰۸

هائیکو

په زوړ او نوي باچا بحث کیدو
پکښې زما نه هم پوښتنه اوشوه
ما وې دا دواړه د یوخره غوږونه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې همېش به پکښې تګ مې د پرواز ؤ
د زړٔ فصل مې په هغه یاد ښېراز ؤ

د خپل نظر په پېمانه مې ستا جلوې تللې
د عشق رموز زما کمزورې د مجاز ؤ

د ارمان خاورې کېدو سامان ئې جوړ کړو
د نظر غرور ئې بل شانې د ناز ؤ

خپل تخلیق ئې د تخلیق نه مرور کړو
د خالق د فن په دغه ځائے کښې راز ؤ

ته چې راغلې دومره زر په تېرېدو شو
ګنې څومره سفر اوږد ؤ دراز ؤ

د جانان مطرب نظر مصرعه ټپه کړه
د الیاس ! د مات زړګي د نغمو ساز ؤ

ketabton.com - The Digital Library

انصاف

سر ماتولو له مې سنګ جوړوم
خو پوهه نهٔ يم دا به څنګ جوړوم

د وطن خوارو له به دا ځلې
زهٔ محلونه دومره دنګ جوړوم

چې ورته فکر به هم اونهٔ رسي
داسې ښائسته به زهٔ پالنګ جوړوم

خپله پښتو به پرې رنګينه کړمه
د خپلو وينو نه به رنګ جوړوم

ساقي چې ستا په رحم پاتي نهٔ شو
خپلې مستئ له به زهٔ چنګ جوړوم

يا به بچي بچې فرعون وي دلته
يا به دا هر سړے ملنګ جوړوم

قميص پرتوګ خو د پښتون جامه ده
بې ننګه خلقو له به لنګ جوړوم

دلته خو هسې هم انصاف نشته
شمعې بلېږه ځان پتنګ جوړوم

ketabton.com - The Digital Library

نظم

ما وې نشه دې کړمه
تا وې سرور د څهٔ دے
ما وې تیارې جوړې شوې
تا وې دا نور د څهٔ دے؟
ما وې زهٔ نهٔ پوهېږم
تا وې قصور د څهٔ دے؟
ما وې زخمي دې کړمه
تا وې دردونه ښهٔ دي
ما وې دیدن له راشه
تا وې زخمونه ښهٔ دي
ما وې پتنګ یمه زهٔ
تا وې اورونه ښهٔ دي
ما وې سوزېږمه پرې
تا وې اهونه ښهٔ دي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

لږ مسکې شي لږ قرار شي لږ نشه نشه خمار شي
چې تا اوويني دلبره نو زړګې مې په درزار شي

د هجران په تورو شپو کښې مې زړګي په سلګو اووې
بس په دې امېد ژوندے یم چې اشنا به رانه زار شي

دا مسکې مسکې چې ګرځم نور څۀ نۀ دي اے خدایه
دا خو ځکه خوشحالېږم چې خزان به مې بهار شي

د پښو خاورې ئې ګلان شي جنتونه ترې جوړېږي
چې ئې تګ د درویشانو ملنګانو په رفتار شي

بیا خبر دےکه الیاس ! ته لېونے وائي ملګرو
چې رېښې رېښې ګرېوان ئې هم تار تار شي

ketabton.com - The Digital Library

وړوکوالے

زۀ بـه دې د مـخ د انـنـګـو پـه نـنـداره ووم
ته به په شـلغاتو کښـې مصـروفه او مشـغوله وې
پخوا پخوا چې مونږ به په کوڅو کښې بیلورې کول
ته به په میرګاټو کښـې انخښـتې بې اصـوله وې

څه ښـکلي وختونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
مینـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

اول خو بـه دې هیڅ نۀ وې چې مـا بـه درتـه وکتـل
اوس چـې لـږه لـویـه شــوې نـو قـار اخـلـې
اول خو بـه دې ویئـل راتـه چي نن بـه کوډګۍ کوو
اوس چـې لـږه پـوهـه شــوې نـو قـار اخـلـې

خائسـته شانې خیالونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
مینـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

ketabton.com - The Digital Library

مخکښــې خو به دواړه ســره یو ځائے ګرځېدلو خو
اوس بـه پـه بهـانـه بـانـدې ګودر تـه د اوبو راځـې

مخکښــې خو وړه وې که به هر څۀ دې کو له خو
اوس په سرۀ جوړه کښې به محفل ته په لمبو راځې

خائســته خوارۀ یادونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
میـنـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یو ځـائے وو

مـا ســره خبرې د هر چـا پـه مخکښــې مـۀ کوه
اوس ګورے د خلقو په نیتونو کښې تریووالے دے
لار کښــــې لـږ پـه تـرس اوړه چې ځـې ر اځـې
اوس ګورے د خلقو په سوچونو کښې تریووالے دے

معصــوم غوندې خوبونه وو چې دواړه به یو ځائے وو
مـیـنـه وه رنګونـه وو چې دواړه بـه یـو ځـائے وو

ketabton.com - The Digital Library

بغاوت

راشــــه ځــان پــوهــه کــړه اثــر واخــلــه
راشــــه زمــا ځــان او ځــیــګــر واخــلــه

کــه دې پــکــار وي خــدائــېــګــو شـــل ځــلــه
واخــلــه زمــا د زړګـــي ســـــر واخــلــه

ګــرانــه یــوې روپــۍ تــه لاس مــهٔ نــیــســه
جــیــب کــبــنـــې چــې څــومــره مــې دي زر واخــلــه

زهٔ خــو انســـــان یــم دغــه وس دے زمــا
اے چــې ګــرځــېــږې در پــه در واخــلــه

خــدایــه چــې ســـتــا مــخــلــوق ســـوالګــري ګــرځي
پــکــار مــې نــهٔ دي مــال وزر واخــلــه

چــې پــه کــبــنـــې خــوار غــریــب خــنــدلے نــهٔ شـــي
د خــپــل رنــګــیــن ســـپــرلــي ســـحــر واخــلــه

ketabton.com - The Digital Library

بس نور غمونه پرې لیدلے نۀ شم
زما د سترګو نه نظر واخله

چې د غریب ګریوان ته لاس اچوي
خدایه لړ دغه زورور واخله

خدایه جابر په زمکه پاتې نه کړې
د وخت فرعون د وخت شمر واخله

دا چې پرې حق په جارویئلے نه شي
خدایه د دغو نه ممبر واخله

یو څو د حق خبرې اوکړه ورته
الیاسه ورشه ځان له شر واخله

د یو بې وسه سوالګري ماشوم په لیدو

ارباب روډ پیښور ۱۹۹۸

ketabton.com - The Digital Library

غزل

تپوس له مې د خوږ زړګي قراره چې راځې
د لرې راته خانده خوږه یاره چې راځې

د خلقو ستمګرو د تهمت نه که یریږې
مخ دې پټوه خبر دے په لاره چې راځې

ګډ کړه د مستۍ نه پرې دا واړه میخانې
د یار د تورو سترګو نه خماره چې راځې

دا خړې خړې خاورې مې دکلي راله شنې کړه
زما د خوار جونګړې ته بهاره چې راځې

الیاس له ترې پیغام د خوشحالۍ په منډه راوړه
د یار د خوا نه تۀ راله ربباره چې راځې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

لکه په غشو مې ځیګر ولګي
چې ستا په سترګو مې نظر ولګي

ته چې په ناز پورته کوې دې سترګې
خاص پرې زما د زړګي سر ولګي

داسې دې ویشتے یم د سترګو په تیر
لکه مرغۍ چې په وزر ولګي

ستا په راتګ دومره رڼا شي ګله
لکه په شپه کښې چې سحر ولګي

مینې دې دومره دردولے یمه
لکه تندے چې په کمر ولګي

د وطن پېغلې پکښې مستې ګرځي
چرته په کلي چې اختر ولګي

الیاسه ! ورشه ننداري له د یار
چې بازارونه په ګودر ولګي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

مستې او نور غواړم
جام او سرور غواړم

ستا نه یو ښکلې دلبر
خدایه مخمور غواړم

پرون مې نۀ ثکله خو
نن ئې ضرور غواړم

ساقي يو ثاثکې درنه
ښۀ په غرور غواړم

الیاس ! په خوب کښې جانان
خدایه حضور غواړم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

مینه مستي چې رنګ په رنګ نهٔ کوي
شېخه ترهغې به چنګ پنګ نهٔ کوي

آه او فریاد به دې څوک څهٔ واوري
د زړهٔ ربابه که ته ټنګ نهٔ کوي

ترهغې پورې به دې څکم په مستۍ
جامه تر څو پورې چې کړنګ نهٔ کوي

بغېر د مینې نه ژوند نه تېرېږي
ژوند چې تېرے مینه به څنګ نهٔ کوي

په احترام راله نامه خو اخله
خېر دے په سر که راله جنګ نهٔ کوي

که پښتنه ئې نو د بل سره ته
په خپل الیاس ! به ولې ننګ نهٔ کوي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

مستـــــه تـمـاشـــــه د مــيـنــې غــوارمـه
مـرګ دې پـه کـوځـه د مـيـنـې غـوارمـه

بـس دے د بـېـلـتـون خـبـرې مـۀ کـوه
زۀ درنـــه قـــيصـــــه د مـــيـــنـې غـــوارمــه

خـــور نـــظـــر دې تـــريـــخ نـــۀ کـــړې
خـوږه چـې خـواږه د مـيـنـې غـوارمـه

اومـنـه دا بـوټـه خـولـه دې سـمـه کـړه
خـولـه درنـه پـه خـولـه د مـيـنـې غـوارمـه

زړۀ دې رانـه بـد نـۀ کـړې بـې زړۀ نـۀ شـې
زړۀ درنـــه پـــه زړۀ د مـــيـــنـې غـــوارمـــه

نـوره بـه د تـا تـا مـيـنـه نـۀ کـوې
زۀ خـو درنـه زۀ د مـيـنـې غـوارمـه

شـابـه کـړه پـه سـتـرګـو کـښـې رااوګـوره
اشـــنـا لـږه مـزه د مـيـنـې غـوارمـه

شـابـه کـړه غـزل غـزل سـزا مـې کـړه
الـيـاس درنـه نـغـمـه د مـيـنـې غـوارمـه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زړۀ ترې صبرؤم خو صبرېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي
ځنګه د رنه بېل شم بېلېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

وخانده مسکۍ شۀ دا دې وخت د ژړېدو نۀ دے
اوښکو مې وئیله څڅېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

سترګې دې خونخوارې دي خوځه وکړم مجبور یمه
جوړ د سترګو جنګ شو تختېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

تۀ چې را ته وائې اشنا هېر مې کړه دا څۀ وائې؟
زۀ دې هېرؤم خو هېرېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

تناکې او پولۍ شولې په پښو کښې مې دم نشته دے
نور د چا په یاد کښې رنځېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

ځئ چې په هر لور د خنداګانو ډیوې بلې کړو
خبر دے که بس غم دے ژړېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

شوم کډه په سر الیاس! بیا به ورته نۀ راځم
ستا کلي کښې نور بس اوسېدو ته مې زړۀ نۀ کیږي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ګلاب چې راته خاندې ګلدستې ترې جوړوم
ښائیست ترې جوړوم ځانله نغمې ترې جوړوم

غصه شۀ لږه سرۀ شۀ د حیا نه ماته شۀ
ګله خپل ژوندون لره نغمې ترې جوړوم

ګناه مې صرف دا وه چې په تا باندې مئین ووم
تا هم دنیا ته وئیله لېونے ترې جوړوم

خبرې ئې ترخې کړې د الیاس سره نو وئیله ئې
بد خو به دے لوئے شي سم سړے ترې جوړوم

الیاس چرته پردے نۀ کړي پردے وطن ملګرو
ورځم شډل پښتون طوطه کانے ترې جوړوم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

نن چې مې ستـرګو کښې رودونـه راغلـه
ښکاري اشـنا چې سـتا يادونـه راغلـه

ستا د ښائسـت غوټۍ ګل شـوي نۀ وي
چې د سـپـېرۀ خـزان بـادونـه راغلـه

اول نـظـر دې زلـزلـې جـوړې کـړې
بيا چې مسکـې شـوې قيامتونه راغلـه

د خپـل تـپوس جـواب مې اومـونـدلـو
سـتا پـه تندي کښې چې کوتونه راغلـه

الـيـاسـه! وار چې د ديـدار نـزدې شـو
سـتـرګو تـه ولـې دې خـوبـونـه راغلـه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

رحم په کښې نشته دے جنون په کانړو ولي
ستا کوڅۀ کښې یاره ستا مجنون په کانړو ولي

اظهار د خوږې مینې مې تراوسه راز ساتلے دے
ستا نظر مې هر وختې قارون په کانړو ولي

د وصال په طمع طمع د برداشت سندرې وائم
خبر دے که په خپله مې ژوندون په کانړو ولي

ګلې به د پردو پردو نه خنګ کووم
ستا مې هر پېغور یاره جبین په کانړو ولي

ښکاري قانون د مینې نۀ پېژني
چې د الیاس غوندې نیازبین په کانړو ولي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

څه چې په خوږ زړګي زما تېرېږي
وایم چې دا به په هر چا تېرېږي

ولې ګمان به پرې د غل نۀ کووم
اشنا چې غلے مې په خوا تېرېږي

د شرمه مخ ګلاب په پاڼو پټ کړي
هغه چې چرته په خندا تېرېږي

زۀ ئې د ناز ادا په صف کښې شمارم
خبر دے که ځانله په سودا تېرېږي

داسې الیاس ته ستا یادونه راځي
لکه په ګل باد د سبا تېرېږي

ketabton.com - The Digital Library

هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

چې به زما سره په ښنګ ګرځېدې
په هر اړخ به مې په ننګ ګرځېدې
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

چې د يو بل نه زارېدو به په کښې
چې بېلېدو نو ژړېدو به په کښې
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

هغه د نيمې نيمې شپې خبرې
خوږې خوږې پستې پستې خبرې
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

هغه چې تا به ماته وئيله اشنا
خدائے دې زما نه مۀ کړه بېئله اشنا
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

قسم په خدائے رانه به هېرې نۀ شې
بغير له تانه بې مې تېرې نۀ شي
هغه خوارۀ وختونه چرته لاړه

ketabton.com - The Digital Library

چې کله کله به ښېرې دې وکړې
یا به په ورهٔ کښې اشارې دې وکړې
هغه خوارهٔ وختونه چرته لاړه

تر هغې به غزل لیکم

چې تر څو سپوږمۍ ځلیږي
چې تر څو ستوري پړقیږي
چې تر څو پتنګ سوزیږي
چې تر څو شمعې بلیږي
تر هغې به غزل لیکم
چې تر څو مینه ژوندۍ وي

چې تر څو باران وریږي
چې تر څو ګلان ټوکیږي
چې تر څو هوا چلیږي
چې تر څو اوبهٔ بهیږي
تر هغې به غزل لیکم
چې تر څو وینه ژوندۍ وي

ketabton.com - The Digital Library

ډنډوره

په روح کښې ساه ګډه شي
ژوند کښې خندا ګډه شي
تهٔ چې مې خيال ته راشې
ټوله دنيا ګډه شي
لکه په توره شپه کښې
سپينه رڼا ګډه شي

جنون ترې جوړ شي لېونے شي سړے
چې د مازغو سره سودا ګډه شي
نو بيا به څهٔ کوو جواب راکړه
چرته خبره که نن دا ګډه شي

چې زهٔ پاګل يم مئين شوے په تا
ګرانه هر څل يم مئين شوے په تا

ketabton.com - The Digital Library

غزل

وریت دې شمه خبر دے په اورونو کۀ سوزېږمه
رڼا به خوروؤم تیارو کښې شمع به بلیږمه

چا چې د وطن په نوم د تن وینه ورکړې ده
زۀ په هغه مستو لېونو باندې نازېږمه

نۀ منو د مینې په چمن کښې د نفرت اواز
وکړئ ملګرتیا راله دې چغې ته جوړېږمه

اوښکو مې د سترګو د وطن مزدور ته چغې کړې
نور چې فکر ونۀ کړې زۀ ستا ملګرے کېږمه

د مینې د قرآن تفسیر به وایمه سحر ماښام
زۀ لکه نغمه به په دې ټول اولس خورېږمه

ورځم چې د مالیار نه ئې د پالنې تپوس وکړم
ترڅو به لکه ګل غوندې په باغ کښې مړاوې کېږمه

څنګ چې تۀ په خپل جابر نظر باندې نازېږے دې
الیاس د خپل اختیار چغې ته داسې خوشحالېږمه

ketabton.com - The Digital Library

درې شعرونه

دردئې نصيب شوے په هرځائے کښې ژړيدلے دے
چا چې په بې ننګو زړۀ بائيللے دے

ولې به شعرونه په پښتو ژبه کښې نۀ ليکم
ماته په غوربونو کښې پښتون آذان وئيلے دے

ستا ګنې الياسه په شعرونو کښې درد چرته وو
ښکاري انقلاب په نظريه کښې دي راغلے دے

فلسفه

خوره د چا په سترګو کښې خندا هم فلسفه ده
دنيا ده په دنيا پسې دنيا هم فلسفه ده

اشنا نه به چې خلقو مې په لاره تپوس وکړو
ما وې به ورته غلې شئ چې دا هم فلسفه ده

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ژړېږي مې په سرو سترګو ارمان په نیمه شپه کښې
یاد چې راته کله شي جانان په نیمه شپه کښې

پوښتنه مې څوک نۀ کړي زۀ د غم سلګۍ وهمه
ستم دې راپغاړه کړو خفګان په نیمه شپه کښې

شمعه چې د خپل ځائیست رڼا په مخ خوره کړې
سوزي پرې د مینې پتنګان په نیمه شپه کښې

مالیاره د رنګین ماحول پوښتنه رانه مۀ کړه
سپرلے خو رانه وړے دے خزان په نیمه شپه کښې

د الیاس زړۀ دې ازار کړو چې رانغلې ته دلبره
کتل به مې ستا لارو ته حېران په نیمه شپه کښې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

غـمـونـه هـېـرؤم د انـتـظـار لارې تـه ګـورمـه
زړګـیـه صـــبـر وکړه د دلـدار لارې تـه ګـورمـه

بس نـور ئې د ســـتم او د جفـا خبرې مـهٔ کړه
زړګـیــه بـې قــراره د قــرار لارې تــه ګــورمــه

په باغ کښــې د ګلونو خندیده راته یاد شــوي دي
حېران حېران خو ځکـه د بهـار لارې تـه ګورمـه

نغمې ترې جوړؤم ستا د راتګ په خوشحالۍ کښې
دا ځکـه د بلبـل د مســـت چغـار لارې تـه ګورمـه

را به شـــي په دې طمع عبث ژوندون مې تېر کړلو
الیـاس خـدایـه هر وختې د یـار لارې تـه ګورمـه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

که سجدې مې درته ونۀ کړې دلبره
د ابليس په رنګ مې وشره له دره

ستا تقدير کښې جنت نشته سجدې مۀ کړه
په طواف باندې حاجي به نۀ شې خره

که مې دار ته خېژوې هم حق به وائم
د منصور په رنګ مې ودانګل د سره

چې ازغي ئې نن ماتيږي ستا په پښو کښې
تاته چا وئيل چې داسې ګلان کره

که اغيارو له دې وران کورونه نۀ کړه
په کوزه کښې به دې بند کړم سمندره

ما وې ښۀ وايمه حق دے تل به ئې وايم
تا وې چپ شۀ داسې مۀ وايه کافره

ketabton.com - The Digital Library

زۀ خو ستا په خندا پایمه ژوندے یم
ته په څۀ شولې زما نه مروره

ستا یادونو د ژوندون خواږه راکړي
لکه بوټے کړي تازه د ډېران سره

د ظالم د ناکړو خلاف ملګرو
ملاکنډ نه مې راوړي ده سندره

د ژوندون فلسفې مۀ چېړه الیاسه
ګنې جوړ به لېونے شې زوره وره

هائیکو

څه نوي شان خبره ده
د خداي د نامے زار شمه
پښتون یمه او ژوند کوؤم

ketabton.com - The Digital Library

داسې مهٔ وایه

یاره ستا د مینې نه توبه توبه
چې شهٔ کبرژنه داسې مهٔ وایه

ستا یاد کښې سحر ماښام ژړېږمه
چې شهٔ دروغژنه داسې مهٔ وایه

ستا نه به بغیر وختونه تېر کړمه
چې شهٔ مکرژنه داسې مهٔ وایه

ستا نه ساه اوباسم دروان یمه
چې شهٔ زنکندنه داسې مهٔ وایه

دا جائیداد زما د پلار نیکهٔ دے
چې شهٔ خار خجنه داسې مهٔ وایه

الیاس د غني خان نه مخکښې تلے نهٔ شي
چې شهٔ غوئمجنه داسې مهٔ وایه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

فـراق نـزدې شــولـو ژړېـږمـه ځـم
سـم پـه سـلـګـو تـرې روانـېـږمـه ځـم

د تـهـمـتـونـو پـېـتـې نـۀ شـمـه وړے
د یـار کـوڅـه کښـې نـۀ ودرېـږمـه ځـم

جـرګـې تـرې ټـولـې بـې نـوا راغـلـې
نـن ورتـه پښـو بـانـدې غـوړېـږمـه ځـم

د ژونـد تـیـارو کښـې د مـنـزل پـه لـټـون
د لـېـونـو پـه رنـګ خـنـدېـږمـه ځـم

الـیـاس دې د مـخ رڼـا تـه هـر مـاښـام
لـکـه پـتـنـګ غـونـدې سـوزېـږمـه ځـم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د غم نه ډک پېښې په سر کوڅې ته
ځمه ورځمه د دلبر کوڅې ته

ګورمه ستا د مخ لیدو د پاره
کله ماښام کله سحر کوڅې ته

د زړۀ ارمان مې په سلګو ژړېږي
خلقه چې ځم د ستمګر کوڅې ته

بس د قاتل انتظار ملا ماته کړه
په بانه راشه د ګودر کوڅې ته

تا پسې ګرانه د ادب کلي کښې
الیاس ورځم د قلندر کوڅې ته

ketabton.com - The Digital Library

غزل

د دار په سر چغې وهم لېونے
پرېږدئ چې مړ شمه بې غم لېونے

راشه پوښتنه مې د حال وکړه
ګنې والله درپسې مرم لېونے

د یار په مینه کښې واپس روغ شو
خلقو نعرې کړلې چې کم لېونے؟

خدایه ما هسې لېونتوب خوښوو
تا رانه جوړ کړلو سم دم لېونے

ستا د الفت ستا د مسکا د وجې
الیاس! یادېږم چم په چم لېونے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

عبث راته ښکاريږي بې له تانه اوسېدل
په دې ناترسه کلي کښې جانانه اوسېدل

واوره کليوال زهٔ د رنګينو پسرلو يمه
تاسره مې خوښ نهٔ دي خزانه اوسېدل

څوک چې په کټکي هم کټ ته نهٔ رسي
ستا د لاندې څهٔ رنګې اسمانه اوسېدل

ستا د ښکليو سترګو د خمار په طمع طمع
تر څو به تېرؤم داسې حيرانه اوسېدل

الياسه بې وعدې اشنا سحر راغلے
خلق ورته هسې د بېګانه اوسېدل

ketabton.com - The Digital Library

خبرې

چې مۀ پاتي کېږه خو بس څۀ خبرې اووایه
د مینې لېونۍ ته په مزه خبرې اووایه

بیا به ګورې ماته داسې نۀ وائې چې داسې دي
ورشه ښۀ په جار ورته د زړۀ خبرې اووایه

ځان ورته د وچې ملا جوړ کړه چې خوشحاله شي
هم ورته د دین نه ډکې ښۀ خبرې اووایه

ستا خبرې یه خوږه زما په زړګي ښۀ لګي
اشنا وې ماته صرف ګورې تۀ خبرې اووایه

کومې چې به تا په وړوکوالي کښې کولې نو
څۀ کنه اشنا نن خو هغه خبرې اووایه

الیاسه په سجدو شۀ خانه سوال دي قبول شوے دے
بیا په مانۍ سرۀ شوه وې ئې نۀ خبرې اووایه

ketabton.com - The Digital Library

دا زۀ څه لیکمه

دا زۀ څه لیکمه
دا زۀ ښۀ لیکمه

که راته وائې نو
بیا ئې نۀ لیکمه

او که وے چې مۀ ئې لیکه
نو بیا ئې زۀ لیکمه

غلے شۀ مړا کنه
حالات د زړۀ لیکمه

زۀ بګتۍ نۀ وایم
سمه قیصه لیکمه

ketabton.com - The Digital Library

دې وږو ترږو لره
برخه حصه لیکمه

چې په کږو لارو ځي
ورته کاږه لیکمه

ژوند که تریخ دے خو
زهٔ به خواږه لیکمه

د دے غزل سره مې
خلقه نښته لیکمه

خو چرته به تهٔ خبر شې
ځهٔ وي به نهٔ لیکمه

ketabton.com - The Digital Library

نوے تهذیب

ترمې خولې د اوړي
یخه هوا د ژمي

په مست ماحول کښې چرته
مسته ګدا د ډمې

د بېوسی نه کېده
هلته رڼا د شمعې

بچے په کور کښې وایې
مورته په څه دا ممي

د پښتنو په رنګ کړې
خدایه کړه وړه مې

ketabton.com - The Digital Library

کــه حــق مــې نــهٔ غــوښـــتــلــو
مـــاتـــه کـــړئ خـــولـــه مـــې

صـــــبـــــر کـــولـــے نـــهٔ شـــــې
بـــس دے نـــور زړهٔ مـــې

خـــدایـــه تـــهٔ اوبـــخښـــــې
رالـــــه نـــــیـــــکـــهٔ مـــــې

هائیکو

د جــهــالــت رابــانــدې خــتــمــه ده خــو
د دوؤ پــه مــیــنــځ کښـــې فــیــصـــلــه کــومــه
زه د ړنـدو پـه ښـــار کښـــې کوڼ بـاچـا یم

ketabton.com - The Digital Library

تصویر ازاد نظم

لکه په توره شپه کښې ښکلې سپوږمۍ
د سباؤن ښکلې رڼا جوړه کړي
دا سې د خیال په دنیاګۍ کښې زما
دا ستا تصویر ګله مدام جوړیږي
ما وې چې نن به ستا تصویر ګلې
زما سره زما د مینې په نوم
یو څو خوږې خوږې خبرې وکړي
خو ستا تصویر راته ګوم سوم ولاړ وۀ
زما د خیال سره ئې نۀ کولې
خوږې خوږې د محبت خبرې
ما وې نن به زۀ له تانه ګلې
پوښتنه کوم چې دا جفا ولې کړې
خو ستا تصویر راته ګوم سوم ولاړ وۀ
زما د خیال سره ئې نۀ کولې
خوږې خوږې د محبت خبرې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زخمونه د پرهر مې خندېدله چې راتلې
ګلان درته په پښو کښې تو کېدله چې راتلې

ورک شي په سپرلیه رنګینۍ در پکښې نشته دے
ازغي به مې بدن کښې ماتېدله چې راتلې

پېغورونه تهمتونه مې په هر اړخ لېدله
غمونه مې په زړهٔ راورېدله چې راتلې

د ډېرې خوشحالۍ نه به ساقي په مېخانه کښې
تش تور خالي جامونه کړنګېدله چې راتلې

د حیا نه پټېدهٔ به د وریځو په تیرو کښې
سپوږمۍ درنه جانانه شرمېدله چې راتلې

الیاس! درته په سرو سترګو په لاره کښې ولاړ ووم
قیصه د انتظار مې ختمېدله چې راتلې

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ورځم پسې ملګرو که جنون چغې وهي
بيا د دار په سر راته ژوندون چغې وهي

دا دور ځواني مرګې مې د يار په خوا کښې نۀ غواړي
لمحو کښې د وصال راته بېلتون چغې وهي

اے شابه د سبا ستوريه وځلېږه زر
تر څو به مې زړګې د سباؤن چغې وهي

بس نور ئې د قاتل نظر په غشو سورے نۀ کړے
ټوټې ټوټې زړګې مې لا د يون چغې وهي

يوائې زۀ الياس! په ژړا سر نۀ يم ملګرو
د مينې په قانون کښې په زرګون چغې وهي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

درد به دې نصیب شي په درمان نازېږه مهٔ
زړګیه لېونیه په جانان نازېږه مهٔ

مینه غرور نهٔ غواړي مینه خاکساري غواړي
بس دے کنه یاره په خپل ځان نازېږهٔ مهٔ

برداشت کړه شا به زر زر د غه سختې مرحلې
نر سپاهي شهٔ په خفګان نازېږه مهٔ

سبا به شي رڼا به شي ورک به شي فنا به شي
یه پېغلې سپوږمۍ ته په اسمان نازېږه مهٔ

الیاس! د یار د پاره په دار ښهٔ یمه خبرشه
ته ګورے دلبره په زندان نازېږه مهٔ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ګناه ګار زړۀ مې لړ ثواب غواړي
اشنا د سرو سترګو شراب غواړي

مړوند دې سپین مۀ ځلوه لالیه
زړۀ مې د سرو شونډو ګلاب غواړي

خلق د حورو طلبګار دي خدایه
زړۀ مې جانان خانه خراب غواړي

ستا د سرو سپینو اننګو په خاطر
ډېر دا خپل ځان لکه کباب غواړي

نورې وعدې ورسره مۀ کړه اشنا
الیاس ! د دې سوال جواب غواړي

ketabton.com - The Digital Library

حسن

(د قلندر مومند د یو نظم لوستو نه پس)

حسن په مینه کښې د خیال د ګرځېدو نوم دے
حسن په ګل کښې د خوشبو راتوکېدو نوم دے
حسن د شفق د کنارو نه هم جوړېږي خو
حسن په اسمان کښې د وریځو خورېدو نوم دے
حسن په نرو شونډو خندا ته هم وئیلے شي
حسن په سرو سترګو کښې د مینې جوړېدو نوم دے
حسن په زخمونو تش د مالګې دوړول نهٔ دي
حسن دوا ته د پرهر د خندېدو نوم دے
حسن سمندر کښې غورځنګونو باندې یاد شولو
حسن په میرو کښې د باران راورېدو نوم دے
حسن د خیالونو په دنیا کښې خوب لیدل دي خو
حسن په سراب کښې د نظر د هوکه کېدو نوم دے
حسن په هوا کښې د سیلۍ راتلو ته هم وائي
حسن په شنو ونو کښې د پاڼو رپېدو نوم دے
حسن ملګرتیا د فن په جار باندې کول دي خو
حسن د باطل نه هم د زړهٔ د صبرېدو نوم دے

ketabton.com - The Digital Library

حسن ننګ او پت دے په وطن قربانېدل دي
حسن غیرت دے د پښتو پوره کېدو نوم دے
حسن د تیارې نه پس رڼا را تلو ته هم وائي
حسن په شپه کښې د سپوږمۍ د ځلېدو نوم دے
حسن د ازغي سره د ګل لیدو ته هم وائي
حسن په چمن کښې د شبنم راوربدو نوم دے
حسن د لفظونو تش الفاظ راورول نۀ دي
حسن شاعرۍ کښې د غزل پورې کېدو نوم دے

اسلامیه کالج پیښور- ۱۹۹۸

هائیکو

پرون په غبرګو جنازو ولاړ ووم
خوا کښې دکس نه مې تپوس اوکړو
ویئل ئې د رونړو په ډېران جنګ وۀ

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زما د خوږ زړګي قراره یاره
راځه چې یو شو خدایه د پاره یاره

ستا دې قسم وي چرته پرې نهٔ ږدې
ما د ژوندون په نیمه لاره یاره

چې دې غصه په مخ خوره شي کله
وینې دې څاڅي له رخساره یاره

ساقي په ګوټ مې تنده نهٔ ماتیږي
شا به راواړوه بې واره یاره

ستا د راتلو په انتظار کښې خدائیګو
ما به کتل شاته په لاره یاره

کچکول کښې د دیدن خیرونه راکړه
اے د الیاس ملنګ خاکساره یاره

ketabton.com - The Digital Library

غزل

چې ستا ښائست ته ګلابونه خاندي
د زړۀ پرهر ته مې غمونه خاندي

داسې سحر به ولې نۀ غواړمه
چې په کښې خدایه ماښامونه خاندي

زړګیه تۀ د جانان غم وړے ئې
ماته د هجر تورتمونه خاندي

چاته د خپل مینې ارمان ژړیږي
ماته خواږه د چا یادونه خاندي

چې د سپوږمۍ په مخ داغونه وینې
ستا د سپین مخ شینکي خالونه خاندي

چې د الیاس! مستې ئې ولیدله
ساقي په لاس کښې دې جامونه خاندي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

سرۀ سکروټه شې لمبه شې
چې غصه شې چې غصه شې

ښائست نور دې هم سېوا شي
چې خفه شې چې خفه شې

ما د پاره هم هغه ئې
که تۀ څۀ شې که تۀ څۀ شې

قند شکرې کرمه هېرې
چې خوږه شې چې خوږه شې

په هر ځاے دې ځکه ستائم
چې قیصه شې چې قیصه شې

ketabton.com - The Digital Library

ټول ماحول دې سندریز کړو
چې نغمه شې چې نغمه شې

بس دے نور ظلمونه مۀ کړه
چرته مړه شې چرته مړه شې

الیاس! مسکے شي په ژړا کښې
چې ترخۀ شې چې ترخه شې

هائیکو

وچ په ناحقه یو بل اوزوروي
دپښتون دغه سوچ که دغسې وو
د مخکښې تلو ګمان دي نه کوي بیا

ketabton.com - The Digital Library

مینه

په هر قدم ترینه زاریږه کلیواله به وي
زما د زړۀ معصومه مینه ده لېواله به وي

کم د ے خو در ګوهر ئې بیا بیا څڅېدو د ککو
ما وې زما شانې د غم سره خوشحاله به وي

ستا د فرېب د خندا دوه معنې ئې زده وې چرته
زړۀ مې معلوم د ے نۀ پوهیږي مذوب حاله به وي

الیاسه د صبر تعویز اوکړه دلاسه کړه زړګے
اخر به تاله غاړه درکړي خو بې حاله به وي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

کـه دې پـه مـړو ســـتـرګـو کـتـلـے نـهٔ وے
جـانـانـه زړهٔ بـه مـې بـائـېـلـلـے نـهٔ وے

کـه ســـتـا وفـا راســـره مـل وے اشـــنـا
پـه دار بـه هـيـڅ کـلـه خـتـلـے نـهٔ وے

زړهٔ مـې نـادان دے نـهٔ پـوهـيـږي ګـنـې
والله چـې تـهٔ خـو دومـره ښـــکـلـے نـهٔ وے

پـه ډکـه خـلـه بـه ولـې نـهٔ خـنـدېـدې
زمـــا د زړهٔ ازار وهـــلـــے نـــهٔ وے

لـږه پـښـــتـــو نـنـګ ئـې لـرلـو ګـنـې
الـيـاســـه! تـه بـه خـنـدېـدلـے نـهٔ وے

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ستا د تصویر په ننداره تېره شوه
د هجر شپه څومره خوږه تېره شوه

ستا د راتګ څۀ پته نۀ لګېدۀ
په کښې مودې اوشوې موده تېره شوه

زما خوبونو ته به څنګه راځې
په دې فکرونو کښې مې شپه تېره شوه

د باغ ګلونو هسې نۀ خندله
ستا د ښائست په کښې قيصه تېره شوه

د جانان سترګو ته مې نۀ شوه کتے
نن په ما داسې حادثه تېره شوه

الیاسه! دا ولې وارخطا ئې دومره
داسې ښکارېږي محبوبه تېره شوه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

سوري سوري سوي ځيگر گرځمه
د يار د لاسه در په در گرځمه

جانان د قصدا مرور شو رانه
ځکه د ځانه مرور گرځمه

ميني دې ياد په لبونو کړمه زۀ
ځکه د ځانه بې خبر گرځمه

راته ئې وئيلي وو سحر به راځم
ځکه تکل کښې د سحر گرځمه

خلق سجدې کوي جنت غواړي
الياس ! لټون کښې د دلبر گرځمه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

زړۀ مې د سيالۍ نه په درزا شولو
نصيب چې مې ديدار د خوږ اشنا شولو

وعده د نيمې شپې ئې د راتګ راسره کړې وه
رانغله شپه تېره شوه سبا شولو

ستا به يمه ستا زۀ د بل چا کله کېدے شمه
دا رنګې اشنا مې نن ګويا شولو

هغه د ګلونو ښائسته ښکلے جانان زما
شم به لېونے که د بل چا شولو

هسې دې الياسه د اشنا خبرې نۀ منې
بيا درنه په تلو تلو کښې رضا شولو

ketabton.com - The Digital Library

سوچ مې لېونتوب ته رسولے یم

سوچ چې په خندا شي

نو فکرونه ترې خبر شي

فکرونه چې راویښ شي

نو خیالونه ترې خبر شي

خیالونه چې بیدار شي

نو یادونه ترې جوړیږي

یادونه چې سېوا شي

نو زړګے مې نۀ صبریږي

چې په زړۀ کښې صبر نۀ وي

بیا نرے نرے خوږیږي

چې نرے نرے خوږیږي

نو جانان راته یادیږي

جانان چې راته یاد شي

ketabton.com - The Digital Library

بیا د ځانه بې خبر شم

چې د ځانه بې خبر شم

در په در خاورې په سر شوم

در په در خاورې په سر شم

ستا د کور په خوا چې ورشم

ستا د کور په خوا چې ورشم

خلق وائي لېونے دے

هائیکو

زما چې کار ورپکښې اونه شولو
پټ مې ملګري ته په غوږ کښې اووے
خر مې شاګرام خو پکښې اولیدلو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

نیـــولې تـــل مـــې د زړۀ پـــورې جانـــان
وېـم ورتـــه یـــو څـــۀ وائـــي نـــورې جانـــان

ســـترګو لـــه خـــوب بـــه د شــپې څنګـــه ورځـــي
اســـمان کښـــې ســـتائي راتـــه ســـتوري جانـــان

پـــه کومـــو ســـترګو چـــې ئـــې غـــلا کـــړې وه
اوس پـــه هغـــو ســـترګو راګـــوري جانـــان

مـــاحول تیـــاره شـــي ســـپوږمۍ نـــۀ ښـــکارېږي
چـــې پـــه رانجـــو کښـــې ســـترګې تـــورې جانـــان

الیـــاس! تـــرې نـــه بـــل وطـــن تـــه کـــډه یـــوړه
اوس مـــې دې نـــۀ راځـــي پـــه لـــورې جانـــان

ketabton.com - The Digital Library

زما کلې

اوس په ښائست ئې زۀ اوچت وینمه
په کښې چې نخښې د جنت وینمه
راته دا ټول جهان دوزخ ښکاري
په خپل وطن کښې چې غربت وینمه

د غرونو منځ کښې دا جانان کلې دے
دغه زما خپل طوطه کان کلې دے

دا د ولو که د خوړونو او سیندونو ده
که دا ښکلا ئې د دنګو غرونو ده
سپرلے خو څۀ خزان ئې هم رنګین دے
دا معجزه ئې د مستو جونو ده

څۀ د عظمت او د څۀ د شان کلې دے
دغه زما خپل طوطه کان کلې دے

ketabton.com - The Digital Library

اوس پــه زړګــي تــرې يــو ارمــان غــوارم
ماشــومه مينــه تــرې قربــان غــوارم
دغــه نــرو تنګــو کوڅــو تــه ئــې زۀ
لــوګـے لــوګـے دا تــول جهــان غــوارم

زمــا د هــر ارمــان ارمــان کلــے دے
دغــه زمــا خپــل طوطــه کــان کلــے دے

زۀ ئــې د ســترګې عظمتونــو نــه زار
پــه کښــې صــحرا او د دشــتونو نــه زار
دا چــې ښــکلا ئــې يــو پــه دوه کــړه ګلــې
د دغــه کلــي د ګلونــو نــه زار

پــه اليــاس ځکــه خــوږ بــر ګــران کلــے دے
دغــه زمــا خپــل طوطــه کــان کلــے دے

ketabton.com - The Digital Library

ستا نه پټه پناه څۀ ده؟

بې ګناه دوزخ کښې پروت دے
پتنګ کړې ګناه څه ده؟
چې د اور په لمبو سوزي
ترې نه شوې خطا څه ده
د غریب نه تپوس وکړه
دولت څۀ دے غنا څۀ ده
نابینا ترې څۀ خبر دے
تیاره څه ده رڼا څۀ ده؟
دا تپوس د ناوې وکړه
سرخي څه ده حنا څه ده
اے د مینې بې خبره
دعا څۀ ده ثنا څۀ ده
ته په دغه خیال لاهو ئې
حوره څه ده حلوا څه ده
د جانان د خیښت د مخې
ستا د حورو خندا څۀ ده

ketabton.com - The Digital Library

شـــــبـــخــــه زر کــــړه راتـــــه وایــــه
کــــعـــبـــه څــــه ده مــــنــــی څــــۀ ده
بـــې د مســــــتــــو شـــــوخـــو جــونـــو
دا نـــــیــــمــــګــــړي دنـــیـــا څـــــه ده
درتـــــه وایــــم لـــــویـــــه خــــدایـــــه
ســـــتـــا نــــه پــــټـــه پـــنــــاه څــــۀ ده؟

قطعه

ژوند زما خاوري ایرې شـولاړم اوربانديې سـتي شـوم
سـتا په مینه کښـې جانانه تهمتي شـوم تهمتي شـو

دا چې تاته په سـجدو شـوم خلقو چغې کړې کافر دے
ما وې چپ شـئ ناپوهانو جنتي شـوم جنتي شـوم

ketabton.com - The Digital Library

غزل

پرهر د مات زړګي مې ژړېدو کښــــې راته اوخاندل
تا چې د سـرو سـترګو په ککو کښـې راته وخاندل

جوړه تـرې د حســــن يـوه نـوې نـنـداره شـــولـه
سـاقي چې د مابنـام په رنګينو کښې راته وخاندل

زړګي مې کړې رخصـــت د انتظـار لمحې پـه مينـه
وصال چې د هجران په تورو شپو کښې راته وخاندل

ګونګـې چې مې ګلشن کښې په چغار خو شحاله وليد
لعـل د امېـدونو مړو ايرو کښــــې راتــه وخـانـدل

الياس! نه د ســـتم هغه زړې خبرې هېرې شـــوې
ګـل چې د ازغـو سـره ميرو کښــــې راتـه وخـانـدل

ketabton.com - The Digital Library

سیلۍ

دا د کوم ارخ نه راغله

بې خبره په مستۍ

چې د پېغلو د سرونو

لوپټې ئې په هوا کړې

دا ظالمه ستمګره

دا د مینې بې خبره

بیا راغلې ده چې وران کړي

د معصومو مرغو جالې

بیا راغلې ده چې وران کړي

ښائستونه د باغونو

نرمې پاڼې د ګلونو

نو ! څنګه غلے شم ملګرو

ketabton.com - The Digital Library

څنګه چې پاتې شم ربه

د سیلۍ په ناکردو

چې ظلم روا وګڼي

او مینه نۀ پېژني

نو درته وائم ربه

داسې سیلۍ باندې طوفان راولې

هائیکو

د عبث سوچ په دائره کښې بند یو
دنیا سپوږمۍ کښې ځانله ژوند ګوري
مونږ په یاګانو باندې بحث کوو

ketabton.com - The Digital Library

غزل

بې لــوظــه بــې پښـــتــو ده او بــې نــنــګــه خــو!
دا مــې خــوښـــه شـــوې ده لا څــنــګــه خــو !

مــا هــم ځــان د اور پــه لــمــبــو وســـېــزو
ســـتــا پــرې نــهٔ یــخــیــږي خــوا پــتــنــګــه خــو!

مــا ســـره چــې ئــې مــیــنــه بــې حســـابــه وي
خــبــر دے کــه نــرۍ وي دنــګــه دنــګــه خــو!

ســـتــرګــو نــه دې زار شـــمــه ننــګــیــالــې دې
دوي بــه قــتــلــول زړونــه بــې جــنــګــه خــو!

مخکښـــې شـــهٔ الیاســـه ګنې چا به لمســـولے وې
پــاتــې ده لــیــلــيٰ ګــورے د ډنــګــه خــو!

ketabton.com - The Digital Library

تپوس

خدايه ستا ورکړه ده زۀ څۀ اووايم

د خان بچې دې جنتي پېدا کړو

سرئې په کاڼو شا مدام لګي

د خوار بچې دې لعنتي پېدا کړو

ستا د غټانو دا غټ څټي بچي

لکه ببلو د مور په غېږه کښې

د زر روپو شوده د ورځې څکي

بل خوا شېرو چې په وړو چاچو

تور سرې مور له په جورابو باندې

د ورځې درې څلور روپۍ اوګټي

نو زړه ته مې راشي چې تپوس وکړمه

د خان بچې ولې په سوري ناست دے

ketabton.com - The Digital Library

او دا غریب ولي غرمو ته سوزي

بل خوا ژړا راشي په دے خبره

د ببلو سپے ولي د سرو لوښي کښې

د خوار شپږو په غوښو شخوند وهي

زه چې دا حال په سترګو وینمه نو

د وخت غټانو نه مي کرکه اوشي

ځکه چې دوي هډو انصاف نه کوي

نو که اجازت وي یو تپوس کؤمه

د کائنات خالقه وایه راته

د خوارو دا حال به بدل شي چرته

کنه هم دوي به همیشه داسې وي ؟

ketabton.com - The Digital Library

غزل

په سر ببر ځیري ګرېوان به نهٔ یم
ته چې راګورې نو حېران به نهٔ یم

که مې د غېرو سپرلے وران نهٔ کړو
ګرېوان مې وشلوئ خزان به نهٔ یم

د وطن شاړې که مې ګل نهٔ کړې
سترګې مې اوباسئ باران به نهٔ یم

که د باطل د سترګو خس نهٔ شومه
کافر مې ګڼئ مسلمان به نهٔ یم

ستا په الفت که ځان قربان مې نهٔ کړو
الیاس قسم خورمه انسان به نهٔ یم

ketabton.com - The Digital Library

سندره

ستا په تکل کښې به تر مرګه پورې ژاړمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ، د زړګي سره

که تللې تللې دواړه یاره
چرته د ژوند په نیمه لاره
خپلې سلګۍ به درته شمارمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ، د زړګي سره

که تهٔ راځې راځې نو راشه
راشه دلبره په خندا شهٔ
لارې کوڅې به درته څارمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ، د زړګي سره

په سترګو سترګو کښې خمار شهٔ
ما وې میلمهٔ ئې لږ ایسار شهٔ
راته ئې چغې کړلې لاړمه زهٔ
عشق به دې غواړمه زهٔ د زړګي سره

ketabton.com - The Digital Library

سپرلیه

خبر په نازونو او ادا راشه
سپرليه راشه يو ځل بيا راشه

په کښې هر ګل چې خندېدلے وينم
د زړۀ په کور مې د اشنا راشه

ستا دي په خپلو رنګينو قسم وي
پاتې چې نۀ شې خامخا راشه

خوشې صحرا کښې د ګلونو خاطر
په شاړو کندو او بېديا راشه

خزان خو ډېر دے ژړولے الياس!
تۀ ورته خېر دے په خندا راشه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خندا ئې د سرو شونډو پرونۍ مې یاده شوې ده
هغه د خیالونو لېونۍ مې یاده شوې ده

شپه د انتظار وه خو مزه هم په کښې ډېره وه
ادا ئې د سرو سترګو بېګانۍ مې یاده شوې ده

ګرځي مې خیالونو کښې والله چې مې هېرېږي نۀ
په خپل حسن مغروره ښاپېرۍ مې یاده شوې ده

ساقي ستا د نیمګړي جام سرور مې نۀ خوښېږي
نشه د خپلې مستې شان ځوانۍ مې یاده شوې ده

الیاس! چې تا د زلفو سره خیال کښې لوبولے وو
بیا جوړې نن هغه زولنۍ مې یاده شوې ده

ketabton.com - The Digital Library

غزل

نمر سپوږمۍ کړه په ځلا مي کړه خدایه
دے تیارو لره رڼا مې کړه خدایه

که د بل چا نوم په خله مې واخستلو
درته وائم چې رسوا مې کړه خدایه

چې د یار په تلي پرېوځمه بې خوده
یو قطره بس د حنا مې کړه خدایه

چې بدله د حسېن واخلم د یزید نه
نر سپاهي د کربلا مې کړه خدایه

د باطل سترګو له سور د اور بڅرے
تورو تیارو کښې د عقبٰي مې کړه خدایه

چې تړې رېږه شوکؤم د حق دپاره
د فرعون غېږ له موسيٰ مې کړه خدایه

که وختونه د ژړا رابانديې راغله
الیاس ! وائي په خندا مې کړه خدایه

ketabton.com - The Digital Library

غزل

راواچوه چې شـــل شـــي ګـلـه بـیـا پـه دې خبـره
شـــین شـــو د خـنـدا نـه مې اشـــنـا پـه دې خبـره

مینـه عبـادت کنبـــې حســـاب شـــوې د ازلـه ده
زړۀ رانـه تـا وړے بـس والله پـه دې خـبـره

مـا وې تـۀ بـه شـنـۀ شـــې د خـنـدا نـه راتـه ګلې
تـا بـه راتـه وئـيـلـه بې وفـا پـه دې خـبـره

څوک ئې ډېر زيات خوښ دے مونږه دواړو کنبـــې
راځه چې خبر دے شـــرط کېږدو ملا پـه دې خبره

مـا وې د هر چا ســره مینـه ښـــۀ ده مینـه ښـــۀ ده
تـا بـه هـم کـولـه مـې خـنـدا پـه دې خـبـره

الیـاس ! تـه د یـار مینـه نصـیـب شـــوې ده ملګرو
اور اخـلـې قســـم دے چې دنـيـا پـه دې خـبـره

ketabton.com - The Digital Library

غزل

په پۍ مخې دلربا باندې مئین شوم
لېونے یم په سودا باندې مئین شوم

دا خندا پسې ژړا وي دا متل دے
نو بیا څهٔ له په خندا باندې مئین شوم

چې اقرار کښې دې انکار کولو یاره
ستا په دې یوه ادا باندې مئین شوم

چې بار بار په کښې پښتو ستائي ملګرو
په شعرونو د حمزهٰ باندې مئین شوم

زهٔ الیاس! د خپله ځانه ګیله مند یم
چې له تا شان بې وفا باندې مئین شوم

ketabton.com - The Digital Library

(هائیکو نما نظم)

چې اوازه د بې ننګۍ یې راغله
ورسره زوړ تعلق مې پرېښودلو
په یو هندو بڼ خیله نه ورانیده

په راه راست یې خلق نه پوهیده
دا ځل په هر چا کښې شعور راغلے
ستا په وحشت درشخیله نه ورانیده

په دوه روپو دي خپل ایمان خرڅ کړو
که د ضمیر سودا دي نه وه کړے
پګړۍ به ستا شاه خیله نه ورانیده

دا چې یو بل پسې لګیا یو مونږه
دے کښې ضرور به دچا ګوته وه
صفونه بې د تیله نه ورانیده

۲۲ جنوري۲۰۲۳ -- دمام

ketabton.com - The Digital Library

راز (ازاد نظم)

لکه لعل چې پټ مسکن کړي
د کمر غېږ کښې د ننه
داسې تا په سل پردو کښې
ځان رانغښتے دے دلبره
کله یو څاڅکے د نور شے
کله ساز نغمه سندره
کله خپل رازونه واړه
په یو دم کښې ټول افشان کړے
کله ګل ته غسل ورکړے
د سحر په پاکه پرخه
کله تکه توره شپه کښې
د سپوږمۍ رڼا خوره کړے
د دے هر څه باوجود هم
که زه وایم چې جانانه
زه تا نه پیژنم اورے
نو ریښتیا خبره دا ده

ketabton.com - The Digital Library

ځان مې نه دے پیژندلے
ګنې ولې به لګیا ووم
خدایه پوهه مې په ځان کړے
چې مستي شم او سرور شم
چې جنون شم یو ارمان شم
بس چې مینه شم وفا شم
لویه خدایه لویه خدایه
بس چې ستا شم
بس چې ستا شم

پراناګووا - برازیل ۲۰۰۷

د اختر په راتګ

یـه د مـابـام تـیـارو غـرور مـهٔ کـوئ
یـو نـوے جـوش نـوے سـحـر بـه راځـي
دا څـو د غـم ورځـې بـه هـم تـیـرې شـي
د خـوشـحـالـۍ نـه ډک اختـر بـه راځـي

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ژوند له په اسباب به غزل نه وایم
نور داسی بېتاب به غزل نه وایم

وائې راته وژنم دي څه مه وایه
څنګ په اضطراب به غزل نه وایم

ویمه که جناب پري خفه کېږي نو
خیر دے په جناب به غزل نه وایم

روغه د قاتل سره مې شوي ده
بس په انقلاب به غزل نه وایم

دے مې د مرضۍ سندرې نه وائې
نور په دے رباب به غزل نه وایم

بې وخته حسرتونو بوډا کړے یم
اوس دي په شباب به غزل نه وایم

ketabton.com - The Digital Library

زیرے د اختر راباندې ته کوے
هلاله په مهتاب به غزل نه وایم

زمونږه یې خاورین کورونه وړي دي
چرته په سیلاب به غزل نه وایم

ښار مې نقاب پوشو لوټې لوټې کړو
خدایګو په نقاب به غزل نه وایم

روښانه سباؤن پکښې روښان نه دے
دهوکه ده په سراب به غزل نه وایم

تا پرې ساده خلق ترهه ګر کړله
امیرصیب په ثواب به غزل نه وایم

یار دي د چکوال سره ملګرے شو
الیاسه په خوشاب به غزل نه وایم

۲۵ مئی ۲۰۲۳ دمام

ketabton.com - The Digital Library

غزل

خپله خاوره خپل اختيار لاسو له ورشي
ځان چې اوپېژني وار لاسو له ورشي

د ميرېې په رنګ وزرې پوري وشې
د کم اصلو چې اختيار لاسو له ورشي

ګلستان غوندې وطن پکښې کنډر شې
د کم عقلو چې سرکار لاسو له ورشي

شخوند وهي چې د غريب سړي په غوښو
دا ظالم دي د زردار لاسو له ورشي

په فريب يې ګډوي د ځان د پاره
بس پاړو له چې يو مار لاسو له ورشي

پند تري واخلي دومره لويه ګټه اوکړي
ادب خوښو له چې زيار لاسو له ورشي

لوئ الله به يې بخښې دا يې باور دے
که الياس يې ګناهنګار لاسو له ورشي

۲۸ مۍ ۲۰۲۳ دمام

ketabton.com - The Digital Library

غزل

ځې په نیمي شپې باندي ثنګه ثنګه چل اوشو
ما شان بې اسرې باندي ثنګه ثنګه چل اوشو

خړه شوله ځان پکښې د ځان په رنګي نه وینم
دا په ائینې باندي ثنګه ثنګه چل اوشو

ژوند ته پکښې نه پرېږدي ساده او پښتانه خلق
دا په زمانې باندي ثنګه ثنګه چل اوشو

ځان پکښې یادې خالي د ځان پکښې صفت کوې
ستا په ترانې باندي ثنګه ثنګه چل اوشو

اوس د راتلو ګمان دي زړه ته هډو نه راوالم
دا دي په وعدې باندي ثنګه ثنګه چل اوشو

موده اوشوه چې خبر مو د یو بل نه دې اخستې
ستا په یارانې باندي ثنګه ثنګه چل اوشو

ketabton.com - The Digital Library

زما د مات زړګي د رغیدو سندري نه وائې
ربابه په نغمې باندي ثنګه ثنګه چل اوشو

الیاس ته دي د زړه پټه خبره پکښې اوکړله
دا دي په بهانې باندي ثنګه ثنګه چل اوشو

۲ جون ۲۰۲۳ دمام

هائیکو

ثنګه به په دغه خاوره امن شي
دلته د غریب چي حق تلفي کیده
ډیرو ورته چینګه خوله نیولي وه

هائیکو

غرض مي دا وي چي پښتون بیدار شي
زه په پښتو کښې لیک ته هڅه اوکړم
بس خو یاګاني دي چي نه مي پریږدي

ketabton.com - The Digital Library

هائیکو

ښکاري حق پرست نه ئې
شل شل دي جوړ کړي دي
سم شلتالو نه وائې

هائیکو

دلته د قاضي په فیصلو کښې هم
قتل د انصاف کیږي په جار باندي
نو دلته زلزله به په مونږ نه راځي؟

ketabton.com - The Digital Library

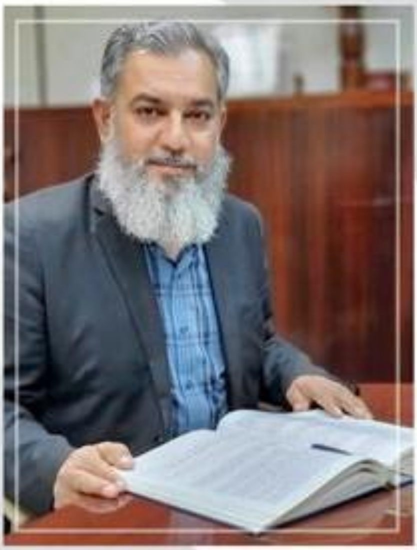

زه يې د اولس د زړۀ سلطان کړمه
خوي راله يزدان داسې راکړے دے

الياس د وخت جابرته نبغ ولاړ يمه
فکر راله توان داسې راکړے دے

محمدالیاس

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English